NUMER 85. | **DZIENNIK POWSZECHNY** | 3/15 Kwietnia 1862 r.

BIURO REDAKCJI: Krakowskie-Przedmieście Nr. 415.

*Pismo Urzędowe, Polityczne i Naukowe.*

PRENUMERATA: w Biurze Redakcji Nr. 415. Oraz na wszystkich Stacjach Pocztowych w Cesarstwie i Królestwie.

Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku, nie zwracają się.

**Prenumerata w Warszawie:** Rocznie Rs. 8.—Półrocznie Rs. 4.—Kwartalnie Rs. 2. Miesięcznie kop. 67.—Nr. pojedynczy kop. 5.

**Wtorek, 15 Kwietnia 1862.**

**Prenumerata na Prowincyi:** Rocznie Rs. 9 k. 20.—Półrocznie 4 k. 60.—Kwartalnie 2 k. 30. Za przesyłkę w kopertach Kwartalnie Rs. 1.

SPIS RZECZY.



## CZĘŚĆ URZĘDOWA.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, pragnąc polepszyć byt Sztabs i Ober-oficerów Komendy uformowanej przy 10 Okręgu Straży Wewnętrznej z byłych inwalidów i weteranów byłych wojsk polskich, w skutku przedstawienia JW. p. o. Namiestnika Królestwa, Najmiłościwiej zezwolić raczył:

a) Ośmnastu Ober-oficerom rzeczonej komendy, pobierającym żołd w wysokości niższej o jeden stopień, uiszczać całkowity żołd, podług stopnia każdego z nich

b) Wszystkim zaś w ogóle dodać: pięciu Sztabs-oficerom po 150, zaś trzydziestu oficerom po 100 rs. rocznie każdemu.

*Wypis z Protokółu Sekretarjatu Stanu Król. Pol.*

Z BOŻEJ ŁASKI,

MY ALEKSANDER II,

CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECH ROSJI,

KRÓL POLSKI, WIELKI KSIĄŻĘ FINLANDZKI,

&., &., &.,

W rozwinięciu art. 5 i 6 Ukazu NASZEGO z daty 14 (26) Marca 1861 r., na przedstawienie p. o. Namiestnika NASZEGO w Królestwie Polskiem, postanowiliśmy i stanowimy następującą organizację Komisji Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

TYTUŁ I.

*Skład Komisji.*

Art. 1. Komisja Rządowa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego składa się:

1) z Dyrektora Głównego Prezydującego;

2) z dwóch Dyrektorów kierujących Wydziałami, 1-o Wyznań i 2-o Oświecenia;

3) Zarządzającego sprawami Wyznania Greko-Unickiego, których kierunek prowadzony być ma oddzielnie od spraw innych Wyznań;

4) Dyrektora Kancelarji Komisji;

5) z dwóch Vice-Dyrektorów Wydziałów a nadto Członków niestałych;

6) z trzech Członków Rady Duchownej Rzymsko-Katolickiej,

7) z Członków innych Wyznań Chrześcjańskich, po jednym z każdego, to jest: z Prawosławnego, Greko-Unickiego, Ewangelicko-Augsburgskiego i Reformowanego;

8) z sześciu Członków Honorowych oddzielnie przez nas powołanych;

9) z dwóch Wizytatorów Szkół.

Art. 2. Przy Komisji będą:

1) Rada Duchowna Rzymsko-Katolicka;

2) Rada Wychowania.

Art. 3. Członkowie w Art. 1, pozycji 7ej wymieni, są:

1) z Wyznania Prawosławnego, Duchowny przez Arcybiskupa Warszawskiego i Nowogeorgiewskiego wybrany i przez Namiestnika Królewskiego zatwierdzony.

2) z Wyznania Greko-Unickiego, Duchowny Asesor Referent przez Biskupa Greko-Unickiego lub Administratora Djecezji Chełmskiej, wspólnie z Jego Kapitułą, co 4 lata bez żadnej czasu przerwy wybierany, a przez Radę Administracyjną na przedstawienie Komisji Rządowej zatwierdzany.

3) z Wyznań Ewangelickich, Prezesi właściwych Konsystorzy: Augsburgskiego i Reformowanego. W jaki sposób wyznanie Mojżeszowe reprezentowane będzie w Komisji Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, przepisze mająca się przez NAS postanowić organizacja Zarządu Konsystorjalnego tegoż Wyznania w Naszem Królestwie Polskiem.

Art. 4. Odpowiednią liczbę Urzędników potrzebnych do prac biurowych i korespondencji etat przez NAS zatwierdzony oznacza.

TYTUŁ II.

*Podział czynności.*

Art. 5. Sprawy dotyczące Instytucij, pod zawiadywaniem Komisji Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zostających, dzielą się pomiędzy dwa Wydziały: Wyznań i Oświecenia, Zarząd Spraw Greko-Unickich, tudzież Kancelarję obu Wydziałom i powyższemu Zarządowi wspólną.

Art. 6. Każdy Wydział zostaje pod kierunkiem Dyrektora Wydziału a Zarząd Spraw Greko-Unickich pod kierunkiem osobnego Urzędnika, który przedstawiając interesa tego Zarządu dotyczące, zasiada w Komisji w charakterze Członka Jej z głosem równym, jak Dyrektorowie Wydziałów. Każdy Dyrektor Wydziału mieć będzie do pomocy Vice-Dyrektora, a Zarządzający sprawami Greko-Unickiemi, Duchownego Greko-Unickiego Asesora, który jak w Artykule 3-m postanowiono, jest także Członkiem Komisji lecz z głosem doradczym. Wydziały i Zarząd Greko-Unicki mieć będą potrzebną według etatu liczbę Urzędników i oficjalistów. Dyrektor Kancelarji zawiaduje ogólną dla Wydziałów i Zarządu Kancelarją.

Art. 7. W Wydziałach i Kancelarji przygotowują się wszelkie sprawy, celem przedstawienia ich pod rozstrzygnięcie Komisji Rządowej, lub załatwiają się wprost w Wydziale.

Również odbierają się raporta i przedstawienia Sekcji Wyznań i Oświecenia w Rządach Gubernjalnych, i wydają się tymże stosowne zarządzenia.

Art. 8. Do Wydziału Wyznań należą sprawy następujące:

1. Przedstawianie kandydatów na wyższe godności duchowne, od nominacji Władzy wyższej zależne, mianowanie lub zatwierdzanie na różne niższe Urzędy i posady Duchowne, przedstawianych lub przeznaczanych przez właściwe Władze, albo wybieranych stosownie do Ustaw każdego wyznania.

2. Opinja o Duchownych przez Wydział Oświecenia powołać się mających na profesorów nauk teologicznych i Nauczycieli Religji w Szkołach Rządowych, oraz na Sędziów Pokoju, Opiekunów Szkół Elementarnych, a także Duchownych, zapraszanych na Członków Rad Szpitalnych, przez Radę Główną Zakładów Dobroczynnych.

3. Opinja nad programatami szkolnemi do wykładu nauk teologicznych i religijnych służącemi.

4. Zaopatrywanie w dożywotnie wsparcia, czyli pensje, duchownych długoletnią służbą, wiekiem lub kalectwem pozbawionych możności wykonywania obowiązków parafjalnych.

5. Sprawdzanie i załatwianie wszelkich zażaleń przeciw duchownym zanoszonych, oraz kwalifikowanie duchownych do odpowiedzialności na drodze sądowej za przestępstwa prawem karnem przewidziane, a popełnione w wykonywaniu obowiązków do ich powołania przywiązanych.

6. Korespondencja i pośrednictwo w stosunkach duchowieństwa Rzymsko-Katolickiego ze stolicą Apostolską, i Jeneralnymi Przełożonymi Zakonów stosownie do istniejącego obecnie porządku.

7. Rozpoznawanie wszelkich pism, książek i artykułów w przedmiotach religijnych, do druku podawanych i przez Władze właściwe nadsyłanych, tudzież rycin i wszelkich wyobrażeń czci religijnej, czyto w kraju wyrabianych lub z zagranicy sprowadzanych, dla wyrzeczenia czy nie sprzeciwiają się Religji i mogą być do użytku publicznego dozwolone.

8. Czuwanie nad wolnością Wyznań i załatwianie kolizji między niemi zajść mogących.

9. Erygowanie i uposażanie nowych, lub podział, albo łączenie dawnych parafij, gmin i okręgów religijnych.

10. Zamiana i spory o dziesięcinę i inne daniny duchowieństwu należne.

11. Kierunek interesów, tyczących się dochodzenia, obrony lub zabezpieczenia funduszów, praw i realnosci Instytutów Duchownych.

12. Akceptacja w dotychczasowym porządku, windykacja i ubezpieczenie legatów pobożnych, oraz darowizn na rzecz kościołów i duchowieństwa czynionych.

13. Zamiana gruntów kościelnych na prywatne, rządowe lub instytutowe, oraz czasowe, długoletnie i wieczyste onych wydzierżawianie.

14. Budowa nowych i reparacja dawnych kościołów, kaplic, klasztorów, domów modlitwy i innych wszelkich zabudowań do duchowieństwa należących.

15. Urządzanie cmentarzy grzebalnych i domów przedpogrzebowych.

16. Nabywanie i sprzedaż własności Duchownych.

17. Pilnowanie egzekucji należności duchowieństwu przypadających.

18. Windykacja $1/_4$ części pozostałości po beneficjatach zmarłych wyznania Rzymsko-Katolickiego, na fundusz reperacji kościołów.

19. Dozór nad wpływami funduszu interkalarnego, z czasów wakujących beneficjów.

20. Korespondencja z Władzami co do lokacji funduszów duchownych, a także z Bankiem co do tych, które na lokacje lub czasowo w depozycie złożone w nim zostały.

21. W ogólności czuwanie nad całością majątku duchownego wszelkich wyznań, kontrola onego, zatwierdzanie spisów majątków duchownych i projekta uposażenia duchowieństwa.

22. Wykonywanie wszelkich postanowień Rządu, względem kościołów i duchowieństwa wydanych i w Królestwie obowiązujących.

23. Projektowanie nowych urządzeń w przedmiotach tym artykułem objętych, w miarę zachodzącej potrzeby.

24. Układanie corocznego projektu do etatu duchowieństwa, dla wniesienia go do ogólnego budżetu Królestwa.

25. Wypłata kompetencji i innych należności Budżetem dla duchowieństwa oznaczonych.

26. Mianowanie i uwalnianie Urzędników od Wydziału Wyznań zależących, w porządku ogólnemi przepisami wskazanym, i rozpoznawanie, oraz załatwianie zażaleń przeciwko nim wnoszonych.

27. Sprawozdanie roczne z działań Wydziału Wyznań. *(d. c. n.)*

Komisja Rządowa Spraw Wewnętrznych, podaje do wiadomości osób interesowanych, że na zasadzie decyzji Rady Administracyjnej Królestwa, objawionej przez wypis z protokułu jej posiedzenia d. 23 Lutego (7 Marca) r. b., wybory Członków do nowotworzących się Rad miejskich: w Łowiczu, Wieluniu, Hrubieszowie i Kalwarji odbywać się będą w dniu 18 (30) Kwietnia r. b.

*Dyrekcja Ubezpieczeń.* — Zawiadamia, że Główna Kasa Oszczędności, z kantorem pomocniczym w Gmachu Szkolnym za Kościołem Ś. Aleksandra przy alei Belwederskiej pomieszczonym, w tygodniu upłynionym do d. 1 (13) Kwietnia r. b. włącznie, wydała książeczek nowych 175, na które, tudzież na dawniejsze w 422 wnioskach, złożono rs. 4,930 kop. 95. Na żądanie zaś 216 uczestników (prócz procentu rsr. 33 kop. 95½, należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów) wypłaciła rs. 8,547 kop. 35 i umorzyła książeczek 77. Przeto uczestników 14,254, posiada kapitał rs. 561,803 k. 65.— Prezes *Wierniewicz.* — za Naczelnika Kancelarji, *Przedpelski.*

*Prezydent Miasta Stołecznego Warszawy.*—Na zasadzie odezwy Rady Głównej Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych z daty 16 (28) Stycznia r. b. N. $^{2020}/_{320}$, zbieranie składek Wielkotygodniowych na Szpitale Warszawskie wszelkich wyznań urządzone zostały w ten sam sposób, jak w roku zeszłym, to jest za pośrednictwem właścicieli domów do przygotowanych w tym celu drukowanych odezw, ze stosownemi rubrykami, które to właściciele lub rządcy domów we właściwej rubryce wypisanym przez siebie wszystkim lokatorom w domach ich zamieszkałym, w ciągu Wielkiego tygodnia r. b. raczą zaprodukować do zapisywania dobrowolnych ofiar. — Następnie tak zebrane przez siebie pieniądze wraz z odezwą właścicieli, zechcą złożyć obywatelom do przyjmowania tychże składek i wnoszenia ich do właściwej kasy przez Prezydenta Miasta zaproszonym, a poniżej wyszczególnionym za stosownem pokwitowaniem.

Pokwitowania z książki sznurowej tak na pieniądze jak i odbiór odezw przez tych ostatnich udzielane będą, również jak i na zwrót samychże odezw, do którychby żadne składki zapisane nie zostały. Termin do ukończenia tej czynnooci oznaczony został najpóźniej do dnia 1 Maja r. b. mów, ażeby posługę tę obywatelską w tak dobroczynnym celu, ze zwykłem sobie poświęceniem spełnić raczyli, nie pomijając żadnego lokatora w udziale do składki; każdy albowiem pragnie przyjąć w tej mierze swój udział, — a najmniejszy datek przyczyniając się do powiększenia ofiar, przyczynia się tem samem do przyniesienia ulgi cierpiącej ludzkości.

Uprasza przytem, ażeby z wniesieniem zebranych przez siebie pieniędzy łącznie z odezwami powyżej wzmiankowanemi, tak jak powyżej powiedziano, na ręce uproszonych delegowanych Obywateli, na odezwach tych z nazwiska i zamieszkania wymienionych, w terminie oznaczonym pospieszyć chcieli.

Obywatele uproszeni do zbierania składek od właścicieli i rządców domów są następujący:

1. Słupski Franciszek pod N. 21 zamieszkały, od N. 1 do 33 i 117 Ś. Jańska.

2. Belke Edward pod N. 47, — od 35 do 60 Stare-Miasto.

3. Minde Jan pod N. 8, — od 61 do 69 Stare-Miasto—od 70 do 74 Jezuicka — od 75 do 87 Kanonia—od 88 do 90 Dziekania.

4. Dąbrowski Aleksander pod N. 94. — od 91 do 118 Piwna, i 119 *a*, *b*, Zapiecek.

5. Czechowski Jan pod N. 95. — od 120 132 Piokarska i od 133 155 Dunaj.

6. Swięcki pod N. 183.—od 156 do 179 Gołębia, od 180 do 197 Krzywe-Koło.

7. Gerlach Wilchelm pod N. $215/_6$.—od 200 do 218 Brzozowa, — od 2585 do 2604 Bugaj, i 2605 Kamienne-schodki.

8. Kamiński Stanisław pod N. 230,— od 219 do 247 *b* Morowa.

9. Myśiiborski pod N. 256, — od 252 do $292/_3$ Rycorska—od 295 do 305 Slepa — od 480—483 Miodowa.

10. Zapaśnik Jan pod N. 523, — od 197 *a* do 533 Podwale—od 535 do 537 Kapitulna.

11. Diehl August pod N. 260,—od 250 do 272 Freta.

12. Sliwiński Antoni pod N. 258, — od 306 do 335 Nowe-Miasto.

13. Wasilewski Jan pod N. 332—od 336 do 362 Nowe-Miasto.

14. Mianowski Roch pod N. 1765 — od 1767 do 1769 *c* i 1791½ Ś-o Jerska—od 1802 do 1812 Franciszkańska, i od 1820 do 1829 Koźla.

15. Czempliński Ludwik pod Nr. $1855/_6$—od $1853/_4$ do 1864 Oakroczymska—2166 Bonifraterska,—od 2176 do 2179*b* Czarna,—2181 i 2183*a* Konwiktorska.

16. Eckert Jan pod N. 321½—od 1878 i 1881 Kościelna, — od 1882 do 1919 Przyrynek, — od 1920 do 1925 Samborska, — od 1926 i 1927 Zakątna,—1879 i 1872 Stara, — 1878 i 1877 Piesza.

17. Sitkiewicz Stanisław pod Nr. 2571½—od 2545 do 2576 Rybaki i od 2582 do 2584 Boleść.

18. Wolfin Józef pod N. 547*b*, — N. $^{167}/_{562}$ Gołębia—od 273 do 280 Freta, — od 499 do 500 Podwale,—547*b*, 544*b* Długa — $1780/_4$ 1782, 8, 9, 90 Ś-o Jerska i 2285 Nalewski.

19. Neubauer Stefan pod N. 459, — od 459 do 471*h* Senatorska i od 740 do 742 Rymarska.

20. Lesser Stanisław pod N. $490/_1$ — od 484*a* do 496 Miodowa,—$535/_6$, 488, $588/_9$ Miodowa,—590, 1, 2*b* $^{501}/_{592}$ $^{501}/_{592}a$ Długa, — od 615 do $^{619}/_{620}$ Danielewiczowska.

21. Aleksander Prażmowski pod N. 546 — od 540 do 556 Długa,—od 489*a* do 489*b* Miodowa i od 577 do 583 Długa, — od 584 do 587 Długa i od 608 do 611 Bielańska.

22. Boelke Samuel pod N. 576 — od 557 do 576 Długa,—od 593 do 598 Bielańska,—od 599 do 600 Tłomackie—od 601*a* do 607 Bielańska—od 643 do 644 Przejazd i 739 Rymarska.

23. Malcz pod N. 377—od 366 do 388 Krakowskie-Przedmieście.

24. Oranowski Józef pod N. 388 — od 389 do 405 Krakowskie-Przedmieście — 2766*a* i 2766*c* Oboźna.

25. Strasburgier pod 413*t* — od 413 do 413*h* Krakowskie-Przedmieście.

26. Wambach Aleksander pod N. 414—od 414 do 435 Krakowskie-Przedmieście i od 624 do 625 Kozia.

27. Pawłowski Franciszek pod N. 366—od 436 do 457 Krakowskie-Przedmieście.

28. Braunn Krysztoff pod N. 466—od 472 do 480 Senatorska.

29. Jakubowski Salwian pod N. 614*E*—od 612 do 614*b* Wierzbowa, 614*c* 614*M* Niecała—od 627 do 632 Trembacka — 634*a* 634*b* Nowo-Senatorska—$636/_7$ i 638 Trembacka—638*a* 638*b* Wierzbowa—638*c* Czysta, 639, 642 Trembacka.

30. Strasburgier Edward pod N. 413*b*—od 971 do 1078*c* Graniczna.

31. Knauff Ignacy pod N. 2710 — od $2611/_{12}$ do 2614 Garbarska—od 2622 do 2628 Białoskórnicza—od 2635 do 2639 Źródłowa i od 2795 do 2639 Źródłowa i od 2795 do 2814*b* Dobra.

32. Szulc Aloizy pod Nr. 2647*a* — od 2642 do 2659 Marjensztadt i od 2661 do 2666 Sowia.

33. Nowodworski Józef pod 2680—od 2667*a*, *b* do 2668 Dziekanka i od 2669 do 2690*b* Bednarska.

34. Rutkowski Jan—od N. 2691 do 2705 Furmańska — od 2706 do 2714 Mularska i od 2719 do 2720 Browarna.

35. Głowczyński Józef pod N. 2731—od 2721 do $2735/_6$ Browarna — 2738, 2741*c* Gęsta — 2742 i $2743/_4$ Wiślana — 2545*a* 2754 Lipowa — 2758 Radna i od 2789 do 2794*b* Leszczyńska.

36. Wojtaszyński Karol pod N. 1777—od 1771 do 1779 Ś-o Jerska i od 1793*a* do 1800 Franciszkańska.

37. Winawer Gabrjel pod N. 1698—od 1813 do 1819 i 2165*b*, *c* Franciszkańska, — od 2143 do 2159 Kłopot, i od 2150 do 1190 Bonfraterska.

38. Kraszewski Tadeusz pod N. 2146 — od 2191*a* do 2213 Muranów, i od 2214*a* do 2220 Pokorna.

39. Grymowski Franciszek pod N. 2233—2046 i 2047 Szymanowska,—od 2221 do 2235 Pokorna, i od 2094 do 2103 Inflandzka.

40. Rubinsztejn Maksymiljan pod N. 2239—od 2236 do 4247*a* Nalewki, od 2247*b* 2247*c* Gęsia i od $^{2231}/_{2302}a$ do 2376*b* Nowolipki.

41. Muszkat Zelman pod N. 2250 — od 2248*a* do 2264 Nalewki.

42. Anders Ludwik pod N. 2287,—od 2274*a* do 2284*b* Miła i 2285,—2887*b* Gęsia.

43. Faschinetti Kazimierz pod Nr. 2310*a*,—2265, 2266, 2269 Stawki, 2271*a* 2273*a* Niska, 2303, $2315/_{16}$ Dzika.

44 Szulc,—od 20 do 29 Powązki.

45. Marendowski Piotr pod N. $647/_8$,—od $645/_6$ do $653/_4$ Przejazd,—i od 655 do 670*a* Leszno.

46. Lampe August pod N. 672, — od 671*a* do 714 Leszno.

47. Schlenker Karol pod N. 70*a*, — od 805 do 849 Ogrodowa.

48. Liedke Jan pod N. 1134,—od 851 do 883 Ogrodowa i od 1128 do 1135 i 1173*c* Żelazna.

49. Wąsowicz Kacper pod N. 2299,—od 2888 do 2301 Gęsia, — od 2317 do 2324 Dzika i od 2325 do 2339*c* Pawia.

50. Sułkiewicz Jan pod N. 2359,—od 2340 do 2356 Pawia i od 2358 do 2375*b* Dzielna.

51. Bogdański Juljan pod N. 2413*a*,—od $2377/_8$ do 2426 Nowolipki.

52. Kleiff Aron, — od N. $2407/_8$ do 2426 Nowolipie.

53. Sokolnicki Franciszek pod N. $2414/_{15}$,—od 2427 do 2441 Nowolipie.

54. Godecki Michał pod N. 2457, — od 2442 do 2460 Nowolipie.

55. Borkowski Adam pod N. 2461, — od 2461 do 2474 Nowolipie,—od 2475 do 2484 Mylna.

56. Zaborowski Adam pod N. 2488,—od 2486 do 2498 Smocza.

57. Schram Jan pod N. 2393, — od 2500 do 2507 Wolność, — od 2508 do 2513 Kacza i od 2514 do 2521 Żytna.

58. Rentel Józef pod N. 724,—od 715 do 737 i N. 743*a*, *b* i 744 Leszno.

59. Lipiński Adam pod N. 800,—$745/_6$ i 747, 794*a* 794*b* 794*c* Elektoralna i 804 Orla.

60. Mochaupt Samuel pod N. 748,—od 748 do 773 Elektoralna i od 935 do 943 Zatyłki.

61. Dziarkowski Kazimierz pod N. 778, — od 776 do 793 Elektorálna.

62. Stiegel Fryderyk pod N. 819,—od 808 do 820 Solna i od 884 do 890 Biała.

63. Olszewski Antoni pod N. 901,—od 892 do 918 Chłodna.

64. Mantzel Jan pod N. 927*B*, — od 919 do 933 Chłodna i 1126, 1127, 1136 i 1138 Żelazna.

65. Grosser pod N. 950*a*,—od 946 do 970 Zimna, Ptasza, Przechodnia.

66. Epsztein Jan pod N. 963,—od 973 do 985 Skorzana, Gnojna.

67. Schülle Konstanty pod N. 1003, — 986 do 1016 Krochmalna.

68. Wołowski Aleksander pod N. 1109, — od 1018 do 1036 i 1119, $1110/_{11}/_{12}$ 1113*a*, 1113*b*, 1115, 1116, 1141*a*, 1141*b*, 1173*c* i 1173*d* Grzybowska, Waliców.

69. Szumlański Adolf pod N. 1064,—od 1037 do 1061 Grzybowska.

70. Koëltz Jan pod N. 1064, — od 1062 do 1065 i od 1079 do 1104 Królewska.

71. Ulrych Krystjan pod N. 1117, — N. 1106, 1107, 1117, 1118, $1119/_{20}$, 1121½, 1123 i od 1143 do 1147*h* Ceglana.

72. Czarnecki Józef pod N. 1149,—od 1148 do 1173*a*, *b* i od 1175 do $1186/_7$.

73. Sommer Krystjan pod N. 1206, — od 1182 do 1214 Pańska.

74. Czerwiński Karol pod N. 1243, — od 1212 do 1243 Pańska.

75. Tiszler Antoni pod N. 1379,—od $^{1244}/_{1211}a$, $^{1244}/_{1412}b$ i 1329 do 1330, i 1370, 1390*b*, 1643 Marszałkowska.

76. Ostrowski Józef pod N. 1439, — od 1405, prócz N. 1411 i 1412, do 1449*B* Wielka.

77. Sztencel August pod N. 1452, — od 1450 do 1485*b* Sliska.

78. Korn Wilhelm pod N. 1491*a*, *b*, — od 1486 do 1492*a*, *b* i od 1497 do 1517 Sienna.

79. Słomiński Józef pod N. 1546,—od 1536 do 1558 Chmielna.

80. Lisowski Józef pod N. 1442, — N. 1582*G*, 1582*h*, 1582*J*, 1676 i 1701*c* Wielka.

81. Lieder Franciszek pod N. 3100,—od 3072 do 3101*b* Wolska.

82. Kluczyński Bogumił, — od Nr. 3105 do 3106*gg* Młynarska.

83. Gulski Franciszek pod Nr. 3100*bb*,—od 3106*hh* do 3106*mmm* Młynarska.

84. Anders Józef pod N. 3090*a*,—od 3107 do 3116*a*, *b* Wolska.

85. Pajkowski Józef pod N. 1281, — od 1270 do 1286*b* Nowy Świat,—od 1282*c* do 1582*M* Jerozolimska i od 1583 do 1592 Bracka i od $1593/_4$ do 1599*h* Nowogrodzka.

86. Czapiejewski Jan pod N. 1604, — od 1601 do 1608*b* Nowogrodzka i od 1610 do 1630 Żurawia.

87. Kwiatkowski Antoni pod N. 1635, — od 1631*a* do 1635 Wspólna i od 1655 do $1656/_7$ Mokotowska.

88. Zebrowski Seweryn pod N. 1661,—od 1658 do 1675 Mokotowska, i od $1677/_8$ do 1683 Hoża.

89. Kolubiński Paweł pod N. 1675,—od $1687/_8$ do 1711*b* Wilcza i od 1712*c* do 1721*c* Alea.

90. Naimski Ludwik pod N. 1738,—Alea 1722 i 1723, i od 1724 do 1752 Wiejska.

91. Wojciechowski Władysław pod N. 1682,—od 1752*b* do 1754*M* Nowa-Wieś,—Piękna 1756 i 1757*a* Okopowa od 1761*a* do 1762*b*.

92. Flejszer Józef pod N. 2931,—od 2913*a* do 2957 Solec.

93. Tworkowski Wincenty pod Nr. 2994,—od 2988*a* do 2994 Czerniakowska.

94. Grodzicki Józef pod N. 411,—od $406/_7$ do 412*c* Krakowskie-Przedmieście.

95. Berger Edward pod N. $1258/_9b$,—od 1245 do 1260*c* Nowy-Świat.

96. Zelazowski Jan,—od 1261 do 1307 Nowy-Świat.

97. Lilpop Karol pod N. 1313*a*,—od 1308 do 1323 Nowy-Świat, i od 1324 do 1327*b* Ś-o Krzyska.

98. Minter Karol pod N. 1337, — od 1328 do 1347*a* Ś-o Krzyska.

99. Ciszewski Ignacy pod N. 1362,—od 1347*b* do 1352*b* Mazowiecka,—od 1354 do 1355*g* Szpitalna,—od 1356 do 1359 Warecka.

100. Maringe Wiktor pod N. 1403,—od 1363*a* do 1365 Jasna,—od $1366/_7$ do 1399 Szkolna, od 1400 do 1404 Marszałkowska.

101. Czerski Jakób pod N. 1523,—od 1520 do 1522 i $1518/_{19}$ Marszałkowska i od 1523 do 1535 i od 1559 do 1565*d* Chmielna.

102. Jaroszyński Mikołaj pod N. 1355*d*, — od 1566*a* do 1566*b* i od 1574*c* do 1575 Widok,—od 1574*d* do 1574*h* Jerozolimska, — od 1576*a* do 1580*b* Bracka, — od 1592 do 1559*b* Marszałkowska.

103. Mann Gustaw pod N. 2768*a*, — Oboźna 2766*b*, 2766*d* i od 2768*a* do 2783 Aleksandrja.

104. Sikorski Idzi pod N. 2821*a*,—od 2815 do 2852 Topiel,—od 2833 do $2844/_{50}$ Zajęcza.

105. Pankiewicz pod N. 2859, — od 2872 do 2880 Ordynacka,—od 2877 do 2851 Wróbla i od 2852 do $2867/_8$ Tamka.

106. Rajchman Edward pod N. 2925,—od 2897 do 2982 Solec.

107. Szoltze Franciszek na przedmieściu Pradze, od N. 1 do 203 włącznie.

108. Lebisz, od N. 204 do 254 włącznie.

109. Klecki, od N. 255 do 500 włącznie — p. o. Prezydenta *Wojda.* — Naczelnik Kancelarji *Luceński.*

## CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

(*Rada Stanu*). Ogólne zebranie Rady Stanu na posiedzeniach z d. 19 (31 Marca) i 21 Marca (2 Kwietnia) rozpoznawało prośby i zażalenia do Rady Stanu wniesione, na posiedzeniach zaś z d. $^{26}/_7$, $^{27}/_8$, $^{28}/_9$, $^{29}/_{10}$, $^{30}/_{11}$, $^{31}/_{12}$ Marca (Kwietnia) i $^{2}/_{14}$ Kwietnia r. b., projekt do prawa o oczynszowaniu z urzędu.

Obrady nad projektem tym w dniu wczorajszym ukończone zostały.

## WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

### Ogólne Sprawozdanie.

We Włoszech krąży niepodobna do wiary pogłoska, że angielskie ministerstwo spraw zagranicznych, przesłało zawiadomienie do p. Ratazzego, iż Anglja uważa posiadanie Wenecji przez Austrję za konieczne dla utrzymania równowagi europejskiej. Pogłoska ta o kroku tak trudnym do wytłomaczenia, przypomniała podobne, poprzednio krążące, wieści o przymierzu Anglji z dwoma mocarstwami niemieckiemi. Powtarzające się te pogłoski godne są uwagi, jakkolwiek nie mogą tak wielkiego mieć znaczenia. Nie podobno przypuszczać, aby zazdrość ministrów angielskich z powodu przewagi wpływu francuzkiego w Turynie, skłoniła ich, aż do działania zgubnego dla wpływu, jaki polityka angielska powołana jest wywierać w wypadkach, które mogą zajść we Włoszech. W interpelacjach, jakie miały miejsce w izbie gmin co do zamieszek w południowych Włoszech, ministrowie, pp. Layard i Gladstone ograniczyli się tylko na wypowiedzeniu, że pogłoski o zamieszkach w Neapolitańskiem są przesadzone, że od dwudziestu lat nigdy południowe Włochy nie były tak szczęśliwe jak teraz, że zamieszki, jakie panują tam, są tylko dziełem małej gromadki awanturników, których siedliskiem teraz jest Rzym, i że spodziewają się, iż Włochy szczęśliwie przejdą te próby; o Wenecji zaś nie wspomnieli ani słowa; p. Gladstone owszem dodał, że Anglja ma obowiązek moralnego popierania Włoch. Lord Palmerston jeszcze jawniej wystąpił, dowodził bowiem, że władza świecka Papieża nie może się utrzymać, że pozostawianie załogi francuzkiej w Rzymie jest naruszeniem zasady nieinterwencji, a skutkiem jej odwołania, będzie oswobodzenie całych Włoch, od Alp do Adrjatyku, w czem zdaje się ogarnął i Wenecję.

Główną siłę obecnie Króla Francisza II i główną trudność dla Cesarza francuzów stanowi to, że w Rzymie zgromadziło się stronnictwo równie nieprzychylne jedności Włoskiej jak i rządom Cesarskim we Francji, z którem trudna jest walka. To tłomaczy niepewność i wachanie w postępowaniu rządu francuzkiego, sprzeczność w ukazujących się zamiarach i widokach Cesarza. Tak, kiedy spór pomiędzy dwoma reprezentantami Francji w Rzymie, miał już niby stanowczo być ukończony tem, że p. de Lavalette nie miał wrócić na swe stanowisko, a jenerał Goyon pozostać w Rzymie chociaż tymczasowo, teraz rozstrzygnięcie to podane jest

w wątpliwość, ale stanowcze załatwienie sporu, jak utrzymują w Paryżu, ma dopiero nastąpić po świętach Wielkanocy. W Turynie tymczasem stanowczo zapewniają, że jenerał Goyon zaraz zostanie odwołany, i że miejsce jego zajmie jenerał Trochu, który jakkolwiek także jest stronnikiem władzy świeckiej Papieża, lecz nie będąc tak związany zapewnieniami i zobowiązaniami względem niektórych stronnictw w Rzymie, nie będzie mógł przeszkadzać działaniom dyplomaty reprezentującego wyłącznie politykę rządu francuzkiego. Gabinet Wiktora Emanuela miał otrzymać na nalegające wstawienie się p. Nigra takie zwycięztwo, zapowiadające niejako następne jeszcze większe ustępstwa na korzyść Włoch. Z Turynu jednocześnie donoszą o układach w celu zawarcia konwencji pomiędzy Francją a Włochami, co do przeszkodzenia organizacji i krążenia band rozbójniczych. Konwencja ta, w krótce ma być podpisana, a teraz główna jej zasada, już została przyjęta i co więcej zyskała siłę obowiązującą.

Niezgoda w łonie duchowieństwa rzymskiego coraz staje się wybitniejszą; jak zapewniają niektóre dzienniki, rozdział pomiędzy dwoma stronnictwami, z których jedno składające się wyłącznie prawie z dostojników kościoła, a drugie z niższego duchowieństwa oświadczającego się za jednością włoską a przeciw świeckiej władzy Papieża, jest nieunikniony. Ostatnie to stronnictwo coraz większą zyskuje siłę, a w niektórych prowincjach całe duchowieństwo do niego przystępuje, jak naprzykład w Lombardji, na w. Sycylji i Sardynji, gdzie i biskupi biorą udział w tym ruchu.

Z Grecji niema nowych wiadomości. Jenerał Hahn zamierzał bombardować Nauplję, i dał tylko pewien czas mieszkańcom do opuszczenia tego miasta, lecz opinja powszechna tak w całej Grecji jak i w stolicy, okazywała się przeciwną temu bombardowaniu, tak, że rząd był prawie zmuszony do układania się z powstańcami. Podstawą tych układów miało być—z jednej strony, wygnanie naczelników powstania—z drugiej, zmiana gabinetu.

*Ajencja Reutera* podaje depeszę z Konstantynopola, donoszącą że wszystkie mocarstwa z wyjątkiem Francji zgodziły się na wkroczenie wojsk tureckich do Czarnogórza. W Paryżu zaś zapewniano, że tylko Anglja i Austrja, które zachęcały Portę do tego kroku, udzieliły swe przyzwolenie, inne zaś stanowczo temu będą się opierać; ta ostatnia wiadomość, więcej ma za sobą prawdopodobieństwa.

W Wiedniu posiedzenia izb odroczone zostały do maja; wszyscy posłowie z wyjątkiem członków komisji budżetowej, która prac swych nie ukończyła, rozjechali się do domów. W kwestji z bankiem zapewne zostanie przedłużony przywilej, jakkolwiek nie na takich podstawach, jakie projektował minister skarbu. Członkowie tej komisji miewają częste narady prywatne z p. Plenerem. Pogłoski o zmianach w gabinecie zupełnie ucichły, tylko dzienniki węgierskie utrzymują, że miejsce hr. Forgacha zajmie p. Nadasdy, czemu jednak nie dają wiary w Wiedniu, bo mniemają tam, że dopiero wtenczas rozpisanoby w Węgrzech bezpośrednie wybory do rady państwa, gdyby sejm węgierski, który jednocześnie z innemi prowincjonalnemi sejmami, według ciągle utrzymujących się pogłosek w Sierpniu ma być zwołany, odmówił znów przysłania posłów z łona swego do rady państwa. Natenczas dopiero hr. Forgach, zapewne usunąłby się z gabinetu.

Układy pomiędzy Austrją a dworami południowych Niemiec przyszły w części do skutku, mianowicie zgodzono się na oddanie Austrji dowództwa nad wojskami w razie wojny i na parlament złożony z posłów wybranych przez rozmaite izby państw związkowych. Rezultat ten został przedstawiony Prusom; hr. Bernstorff odpowie zapewne odmównie, ale według krążących w Wiedniu pogłosek, wydział spraw zagranicznych w gabinecie berlińskim ma objąć p. Bismark-Schönhausen, który zaraz zbliży się do widoków Austrji.

Według doniesień dzienników, pomimo wszelkich usiłowań ministra skarbu, pomimo zapowiedzianego podwyższenia podatku od wyrobu wódki, spadającego głównie na wielkich właścicieli w wschodnich prowincjach, pomimo innych ogłoszeń, usposobienie opinji nie zmienia się, a właśnie usiłowania gabinetu wskazują iż nie jest pewny rezultatu wyborów. *Monitor* w buletynie potwierdza podaną wczoraj wiadomość o usiłowaniu w Prusach utworzenia stronnictwa zachowawczego, monarchicznego, w celu wyswobodzenia Korony z pod uciążliwej opieki koterji reprezentowanej przez *Kreuz Zeitung*.

Z nauki wypływającej z walki *Merimaca* z *Monitorem* nie zaniedbano skorzystać w Anglji. Inżynierowie wzięli się do pracy i w tych dniach w Shoeburyness robiono próby z nowym działem Armstronga, którego pociski na znacznej nawet odległości przebijają pancerze statków.

## Anglja.

*Londyn*, 10 *Kwietnia*. Wczorajszy *Times*, zastanawiając się nad obecnem położeniem Francji, powiada, iż panuje tam pewnego rodzaju uczucie jakby obawy, podobne do tego, jakie zwykle obudzają zbliżające się zawikłania. Jest to skutek trudności finansowych, wojny domowej północno-amerykańskiej, a bardziej jeszcze trudnej do rozwiązania kwestji rzymskiej. W Paryżu, posiadającym mnóstwo mężów światłych i przewidujących, największy co do sposobu rozwiązania kwestji rzymskiej panuje zamęt, a nawet rzec można, iż politycy tameczni nie znaleźli dotąd żadnego środka praktycznego, zdolnego wyprowadzić Francję z dwójznacznego względem Rzymu położenia. Plany pod tym względem samego Cesarza gruba okrywa zasłona, a jakkolwiek domyślać się można, iż monarcha ten ma z góry zakreślony sposób rozwiązania tak ważnej dla Europy kwestji, niemniej atoli niepewność co do dalszego tej ostatniej przebiegu, jest źródłem nieustannej obawy i wielu cierpień. Nieuniknione trudności chwili obecnej same przez się są już dość dotkliwe. Jakkolwiek niektóre miasta i okręgi francuzkie wiele zyskały na traktacie handlowym, z Francją zawartym, za to w innych miejscowościach działalność przemysłowa i fabryczna o wiele zmniejszyła się i nie prędko wróci do stanu kwitnącego, w jakim niedawno jeszcze znajdowała się. Wojna domowa w Ameryce jest przyczyną ogólnej stagnacji handlu bawełną i wyrobami z niej, co wpływa zarazem na znaczne zmniejszenie zakresu działalności innych gałęzi przemysłu. Do tego dodać należy niezbędność oszczędności, jako skutek zbytniego szafowania w ciągu ostatnich lat funduszami skarbowemi. Nareszcie do pogorszenia stanu Francji przyczynia się, jak to wyżej nadmieniliśmy, niepewność w jakiej kraj zostaje co do przyszłej postawy Cesarza w kwestji rzymskiej, co do której, zamiarów tego monarchy nikt przeniknąć nie jest w stanie.

Podczas gdy cała prawie Europa czyta z zadziwieniem opis walki morskiej, zaszłej ostatniemi czasy na wodach amerykańskich, gdzie działania „Merrimaca" i „Monitora" przechyliły odrazu opinję powszechną na stronę okrętów pancernych, z których najmniejszy zdolny jest zniszczyć w krótkim czasie najsilniejszą flotę drewnianą, odbyły się onegdaj w Schoeburyness próby, zdolne obalić przekonania, wywołane starciem powyższem. Próbowano tam nowe działo wielkiego kalibru, z którego ciskane kule dziurawiły najsilniejsze z fabrykowanych dotąd blatów żelaznych, i to z taką łatwością, jak gdyby takowe były drewniane. W ciągu ostatnich kilku lat, ministerja angielskie wojny i marynarki spółubiegały się pod względem doskonałości— pierwszy, dział przeznaczonych do strzelania do najsilniejszych okrętów, a drugi, okrętów zdolnych wytrzymać najsilniejsze pociski. Dla przekonania się o przewadze wynalazków jednego lub drugiego z tych wydziałów, odbywano w Schoeburyness próby bez końca. Długo okręta pancerne zdawały się nieprzezwyciężonemi przez najsilniejsze pociski z dział, aż dopóki próba onegdajsza nie zbiła tego przekonania.

Podług ostatniego wykazu bankowego, ilość banknotów w obiegu będących wynosi przeszło 21 milionów fun. ster., a zapas brzęczącej monety około 17 milionów f. st.

## Austrja.

*Wiedeń*, 12 *Kwietnia*. Dzisiejsze posiedzenie izby panów, na którem roztrząsano projekt do prawa dotyczącego zniesienia służebnictw górniczych, z tego głównie względu zasługuje na uwagę, że przed ukończeniem takowego, zostało ono przerwane z powodu opuszczenia sali posiedzeń przez kilku członków izby. Komisja izby panów proponowała przyjęcie *en bloc* powyższego projektu do prawa, co dawało możność uniknienia wszelkich rozpraw szczegółowych. Lecz hr. Thun i książę Salm mieli przygotowane do tego projektu wnioski, zmierzające do wywołania rozpraw nad szczegółami. Jeden z tych wniosków, postawiony przez hr. Thun i zmierzający do zastosowania nowego prawa li-tylko do krajów, w radzie państwa reprezentowanych, był zupełnie zbyteczny, albowiem tę zasadę uznała już izba deputowanych. Wniosek ten odrzucił prezes, co wywołało żywe pomiędzy tym ostatnim a hrabią Thun przemówienie. W chwili gdy izba panów miała przystąpić do głosowania nad przyjęciem propozycji swej komisji, hr. Thun zbliżył się do księcia Salm, do którego coś szepnął, poczem obaj ci członkowie skierowali się ku drzwiom, a za ich przykładem poszedł hr. Czernin, tak iż w sali zostało tylko 48 członków. Wowczas prezes wezwał hr. Thun, już u drzwi stojącego, ażeby pozostał w sali, gdyż inaczej narazi izbę na niebezpieczeństwo, iż będzie niekompetentną do uchwalenia jakiejkolwiek decyzji. Na to hr. Thun odpowiedział, że ponieważ nie trzymano się zwykłego porządku w roztrząsaniu kwestji, przeto każdy może iść swoją drogą, i to rzekłszy, wyszedł z sali obrad. W ten sposób członkowie, którzy głosowali już za niezbędnością trzeciokrotnego odczytania projektu do prawa, o którym wyżej mowa, ujrzeli się w niemożności dalszego obradowania, albowiem nie byli w liczbie prawem wymaganej i nadającej uchwale znaczenie.

Pogłoski o zmianach, w wyższych sferach rządowych zajść mających, nie przestają krążyć w Węgrzech. Tak między innemi zapewniają, że hr. Nadasdy zostanie mianowany kanclerzem nadwornym węgierskim w miejsce hr. Forgacza, przyczem zarządzone zostaną wybory bezpośrednie. Powiadają nawet, że nota dotycząca tych kwestij przesłaną już została z kancelarji namiestnika węgierskiego do nadżupanów i administratorów komitatowych. Wiadomości te potrzebują potwierdzenia.

Hr. Palffy, namiestnik Węgier, ma przedsięwziąć wkrótce podróż po kraju węgierskim, poczem uda się do Wiednia dla osobistego przedstawienia Cesarzowi stanu tego kraju. Hr. Palffy uda się naprzód do Temeswaru i Aradu.

## Francja.

*Paryż*, 10 *Kwietnia*. Dzisiejszy *Constitutionnel* przytacza rodzaj manifestu, półurzędowego dziennika rzymskiego *Osservatore romano*, zaprzeczającego w sposób najkategoryczniejszy artykułowi *Patrie*, starającemu się dowieść możliwości ustępstw ze strony dworu rzymskiego, podobieństwa układu pomiędzy zjednoczonemi Włochami a Watykanem. Niewdzięczność okazana *Patrie* przez ten dziennik, jest bardzo pouczająca. Nieprzyjaciele stolicy Apostolskiej nie są narażeni na tak surowe zgromienie, jak jej przyjaciele nie odznaczający się zupełnem posłuszeństwem, radzący pojednanie. To przypomina okoliczność że p. de La Guerronnière był napastowany, a nawet znieważony w senacie, nie przez stronnictwo lewe, zwane bezbożnem, ale przez stronnictwo prawe, za to że chciał zbliżyć, w wieńcu kwiatów wymowy Ojca Świętego i Wiktora Emanuela, Antonellego i Garibaldego. Nauka ta o tyle powinna wydać owoce, że powinna dać poznać, iż kto się chce znajdować razem w obu obozach zostanie wyklęty przez obydwa, że wszystkie usiłowania w celu przekształcenia przeszłości, zbliżenia tego co się nie da pojednać, są bezużytecznemi.

Trudno nawet wyliczyć wszystkie wersje jakie się spotyka o sporze pomiędzy p. de Lavalette a jenerałem Goyon. Na ostatniem posiedzeniu rady ministrów, na którem miało nastąpić zbliżenie pomiędzy p. Fouldem a p. Persignim, zdaje się, postanowiono utrzymać w Rzymie jenerała Goyona, lecz obecna porażka ambasadora francuzkiego w Rzymie zapowiada mu podobno rychłe, daleko świetniejsze zwycięztwo. Nowe rozwinięcie się burzycieli w prowincjach Włoch południowych nie ulega wątpliwości. Znaczna liczba francuzów i hiszpanów organizuje się w Rzymie w celu udania się do prowincij południowych. Zapewniają że Franciszek II wraz z małżonką odbył w Campo di Fiori przegląd tych ochotników, którzy zaczynają przechodzić granicę małemi partjami od pięciu do dziesięciu. Pomiędzy naczelnikami oddziałów, którzy już wkroczyli albo wkrótce mają wkroczyć do prowincij neapolitańskich wymieniają pp. Tristany, Corim, Jarafa, i de Contondon. Przygotowano także znaczną liczbę mundurów żołnierzy francuzkich i belsaglierów włoskich, w celu łatwo dającym się zrozumieć. Krew zatem na nowo popłynie w prowincjach południowych, jeżeli wiadomości te są prawdziwe. Lecz dzienniki utrzymują, że ludzie, którzy pobudzają do tej walki, lepiej jeszcze od tych którzy przytłumiają rozruchy, wiedzą o jej bezużyteczności. Jeżeli dotąd wojna domowa łącząc się z rozbójniczemi żywiołami, zapewniała, jakkolwiek uciążliwe, ale nieuniknione zwycięztwo obrońcom jedności, to jakąż nadzieję może budzić teraz, kiedy urzędownie zapowiedziana została podróż Wiktora-Emanuela do Neapolu. Trzeba by nie znać mas w ogóle, a Włochów w szczególności, ażeby wątpić o zapale z jakim będą witać króla, którego tak zalety jak i wady nawet, mają nadzwyczajną popularność. Pan Ratazzi tak ułożył program tych tyle razy odwlekanych odwiedzin, że każdy z ministrów po kolei uda się do Neapolu, dla zbadania dokładnych potrzeb w każdej gałęzi administracji.

Jak donosi *Pays*, nowe wojska mają być wysłane do Rzymu przez rząd francuzki, dla zastąpienia wracających do Francji pułków. Pomiędzy wysyłającemi się oddziałami ma się znajdować pułk strzelców Afrykańskich, którego szczególną misją ma być strzeżenie granicy i obrona jej od wszelkiej napaści, z czyjejkolwiek by pochodziła strony.

Jenerał Lorencez przedtem nim poprowadził wojska ku stolicy państwa Meksykańskiego, miał w Vera-Cruz żywy spór z jenerałem Primem i komandorem Dunlop o konwencję zawartą w Soledad. Jakiekolwiek stanowisko zajmie dwór madrycki względem Francji, nie ulega wątpliwości, iż bardzo będzie on zadowolniony z upadku rządu Juareza.

Jak wiadomo rząd egipski zaciągnął pożyczkę w Anglji, lecz teraz domy handlowe francuzkie stawiają przeszkody jej uskutecznieniu, utrzymując iż układami poprzedniemi uzyskali od tego rządu zapewnienie nabycia takowej. Rozsądzenie tego sporu zostało oddane w ręce p. Thouvenelowi. Pierwszym jednakże jego skutkiem było zniżenie kursu jej w Londynie.

## Włochy.

*Turyn*, 8 *Kwietnia*. Nadchodzące tu od kilku dni wiadomości o rozbójnictwie przykre w ogóle zrobiły wrażenie, a szczególniej zasmuciły deputowanych neapolitańskich, znajdujących się w Turynie. Na wczorajszem posiedzeniu izby p. Caracciolo de Bella odwoływał się nawet do prezesa ministrów, prosząc go o udzielenie objaśnienia co do rzeczywistego stanu prowincij neapolitańskich, a mianowicie Kapitanaty, która stała się od niejakiego czasu widownią niesłychanych okrucieństw, i zapytywał go zarazem, czy robił starania u gabinetu tujleryjskiego w celu skłonienia Franciszka II do usunięcia się z Rzymu, uważanego dziś jako ognisko tych wypraw. Objaśnienia udzielone przez p. Rattazzego, znane już dokładnie z depesz telegraficznych, zrobiły jak najlepsze wrażenie; p. Caracciolo był z nich zupełnie zadowolony, i nawet w imieniu mieszkańców Włoch południowych, dziękował za nie prezesowi ministrów. Posiedzenie to zaliczyć można do najważniejszych, i najbardziej zajmujących z tych wszystkich, które przed odroczeniem izby będą jeszcze mieć miejsce, bo jakkolwiek, stosownie do porządku dziennego, ma ono nastąpić dopiero po zatwierdzeniu wszystkich praw skarbowych, przewidują jednak, że już w Sobotę t. j. dnia 12 b. m. nie zbierze się izba w zupełnem komplecie. Deputowani z prowincij południowych zaczynają się rozjeżdżać, a w każdym razie we Wtorek wielkotygodniowy t. j. 15-go b. m. żadnego Neapolitańczyka nie będzie już w Turynie.

Dekreta dotyczące reorganizacji sądownictwa w Neapolu zostały wczoraj podpisane przez króla, a dziś mają być ogłoszone w Gazecie urzędowej. P. Conforti objął także wczoraj kierunek powierzonego mu wydziału, i ma się naprzód zająć załatwieniem niektórych spraw duchownych. Pierwsza kwestja która mu się nastręcza i która wymaga głębokiej rozwagi, jest podróż biskupów, powołanych do Rzymu na uroczystość kanonizacji męczenników japońskich. Podług praw obowiązujących w Piemoncie, Lombardji, Toskanji i Neapolu, biskupi nie mogą wydalać się z swoich djecezij bez upoważnienia ministra wyznań. Niektórzy z nich podali już prośby o udzielenie im pozwolenia, drui dzy żadnych jeszcze nie przedsięwzięli kroków, chociaż mają także zamiar udać się do Rzymu. Jak sobie rząd postąpi w tej okoliczności? czy da upoważnienie tym, którzy o nie prosili, czy wzbroni wyjazdu lub powrotu biskupom, którzy dotychczas nie żądali paszportów? Nic jeszcze nie postanowiono w tym względzie na radzie ministrów.

Garibaldi był wczoraj w Pawji, zkąd ma się udać do Bergamo i Brescia, i na tem zakończy swą podróż która jednak potrwa jeszcze 2 lub 3 tygodnie, bo b. dyktator odbywa ją powoli, zwiedzając każdą prawie wioskę, znajdującą się na jego drodze.

# WIADOMOŚCI TELEGRAFICZNE.

*Belgrad*, 11 *Kwietnia*. Wiadomość o chorobie księcia serbskiego Michała, jest bezzasadną.

*Madryt*, 10 *Kwietnia*. Po wypłacie 20 milionów fr., która ma nastąpić w Tangerze, i po uskutecznieniu wypłay 40 milionów w Londynie, hiszpanie niezwłocznie opuszczą Tetuan.

*Londyn*, 12 *Kwietnia*. *Biuro Reutera* podaje następującą wiadomość z Konstantynopola z 11 b. m.: Wszystkie mocarstwa, prócz Francji, zgadzają się na to aby wojska tureckie wkroczyły do Czarnogórza. Omer pasza otrzymał rozkaz niezwłocznego rozpoczęcia działań wojennych.

*Paryż*, 12 *Kwietnia*. Czytamy w *Patrie:* Depesza prywatna z Kadyksu podaje wiadomości z Vera-Cruz z d. 15 Marca. W tym czasie, korweta *Berthollet* udała się do Matamoras, nad granicą Teksas, z bardzo ważnem jak mówią poleceniem. Komendant Lacroix, adjutant jenerara Lorencez, powrócił 14 b. m. z głównej kwatery vice-admirała Jurien de la Gravière, do którego był wysłanym. Tegoż dnia pułkownik meksykański, należący do głównego sztabu jenerała Uraga dowodzącego armją południową, przybył do miasta z depeszami jenerała francuzkiego. Nie wiedziano jeszcze celu jego misji.

*Paryż*, 12 *Kwietnia*. *Patrie* donosi, że depesza nadesłana z Nowego Jorku pod datą 27 Marca zawiera wiadomość, iż jenerał Beauregard przybył do Norfolku, celem przysposobienia obrony w tem mieście, na które armja północna, pod dowództwem jenerała Mac-Clellan zamierza uderzyć.

*Monachjum*, 10 *Kwietnia*. Krążą nowe pogłoski o poddaniu się Nauplji, które jednak dotąd się nie potwierdzają. Ministerstwo greckie podało się do dymisji w celu uspokojenia umysłów; ale dymisja ta nie została przez Króla przyjętą. Wybrzeże Adrjatyckie jest ściśle strzeżone.

*Turyn*, 10 *Kwietnia*. Wydane zostały rozkazy co do podróży Króla lądem do prowincij południowych. Jednakże Król jeszcze nie powziął stanowczej decyzji, którą drogę obierze. Prawdopodobnem nawet się zdaje, że Wiktor-Emanuel uda się morzem, aby prędzej przybyć do Neapolu, i że za powrotem swym zwiedzi Abruzzy, Marchje i Umbrję, jak to niedawno obiecał.

*Neapol*, 10 *Kwietnia*. Uniesienie, z jakiem czekają na przybycie Wiktora Emanuela jest niezmierne. Dzień i noc pracują aby godnie Króla przyjąć. Kilku oficerów garibaldystowskich odrzuciło zrobioną im propozycję wstąpienia do armji regularnej.

*Wenecja*, 10 *Kwietnia*. Cesarz przybędzie do Wenecji na Święta Wielkanocne i pozostanie tam do 15-go Maja. W czasie swego pobytu, Cesarz odbędzie przegląd różnych zakładów marynarki, arsenałów w Wenecji i Poli i twierdz tyrolskich. W Weronie odbędą się wielkie ćwiczenia wojskowe wiosenne.

# WIADOMOŚCI ROZMAITE.

— Dzień wczorajszy był na pół pogodny, rano niebo pochmurne, od godz. 9½ rano na pół pogodne, wieczorem pogodne. Wiatr południowo-zachodni rano słaby, później mierny, o g. 4-ej w. mocny zachodni. Powietrze chłodne, średnia temperatura dnia jest $3^{9}/_{10}$ stopni ciepła, o 2 stopnie niższa od normalnej, największe ciepło po południu dochodziło do 8 stopni, w nocy 1 stopień mrozu. Barometr opada, średnia jego wysokość jest 747,56 milimetrów. Powietrze dosyć suche, elektryczność 13 stopni. Na słońcu jedna wielka plama.

— We wsi Szczeblotów, gminie Bodzanowo, powiecie Włocławskim, Marceli Przybysz lat 16 liczący, syn wyrobnika, dnia 17 Marca r. b., poganiając konie w maneżu przy sieczkarni, zatrzymał je chcąc nasmarować koła w maneżu; kiedy się więc schylił dla zrobienia tego, koń raptem targnął, a dyszel tak mocno głowę Przybysza przycisnął do jednej z belek, że on na miejscu życie zakończył.

— Dnia 22 Marca r. b. w nocy, w posesji pod Nr. 2929/30 w m. Warszawie, z niewyśledzonej przyczyny wszczął się pożar, który zniszczył dwa śpichrze ze zbożem, stajnie, komórki i wozownię—potem przeniósł się do sąsiedniej posesji, Nr. 2929*a*. gdzie spalił śpichrz jeden ze zbożem, a nakoniec w posesji N-er 2931 zupełnie zniszczył dom mieszkalny. Straty stąd wynikłe podane zostały w przybliżeniu na rs. 50,000.

— Dziś wyszedł z pod prasy N. 14 *Przyjaciela Zdrowia*, zawierający cztery zaokrąglone, całkowite artykuły, bo i pierwszy nawet *o żywności i obiadach garnuszkowych*, jakkolwiek ma stanowić dalszy ciąg, a raczej dokończenie artykułu rozpoczętego w Nrze 7-m tegoż pisma, stanowi zupełną całość; rozwinięta tu jest bardzo pożyteczna myśl zaopatrywania klasy robotniczej w tanią a zdrową, ciepłą strawę, która mogłaby wywrzeć na nią bardzo korzystny wpływ nie tylko pod względem hygienicznym; projekt ten, równie jak i założenia mleczarni dla wyrobników, cechuje poczciwe dążenia Redakcji, które tem więcej trzeba cenić im większe trudności ze strony rutyny napotka ich wprowadzenie w wykonanie. Jedyny zarzut, jakiby można uczynić obliczeniu, podanemu w tym artykule, jest, że będzie ono odstręczało zbyteczną świetnością pieniężnych rezultatów; przypomni to nie jednemu, projekt Fourier'a zapłacenia długu angielskiego kurzemi jajkami i bardziej znaną bajkę o pani Maciejowej. Trzeba też liczyć na nieprzewidziane wypadki, na straty, na nierozprzedanie przygotowanych porcij, na to, że początkowo może zaledwie mała ich część znajdzie amatorów i kupców. Następnie w numerze tym zawiera się rozprawa Dra Eborowicza *o wodzie jako napoju pod względem hygieniczno-lekarskim*, bardzo zajmująca, pełna ciekawych uwag, ale na nieszczęście napisana takim językiem, że dla rozwikłania niektórych zdań (naprzykład na stronie 10-ej szpalcie 2-ej) trzeba przyzwać nauki Champolionа młodszego, co jednak nie odbiera wartości tak temu artykułowi jak i dodatkowi *o wodzie sodowej*. W dzisiejszym Numerze wprowadzony jest nowy, dawniej zapowiedziany dział *Weterynarji*, w którym znajdują się nader ciekawe i zajmujące, szczególniej dla szczęśliwych śmiertelników, którzy posiadają konie, wiadomości *o oszczędnem ich żywieniu siekaną paszą* przynoszącem 30% oszczędności. Oprócz *zdań i myśli* kończących ten numer, znajduje się jeszcze artykuł *o parchach i o prędkiem a niezawodnem ich wyleczeniu*, w którym obok bardzo pouczających wiadomości, z boleścią spotkaliśmy bardzo wiele błędów językowych. Tak pożyteczne pismo, tyle zajmujące wykształcony ogół, powinnoby zwrócić uwagę na czystość wyrażeń, i na konieczność znajomości swego własnego języka, którym się pisze. Wskazując na ten błąd, który pragniemy aby Redakcja starała się usunąć, idziemy tu za jej życzeniem; mając bowiem ogólny pożytek na celu, nie pierwszy już raz wypowiada żądanie nadsyłania jej rad i uwag ze strony publiczności. Sądzimy że najlepiej okazujemy ocenienie zasług redakcji, która ich już dosyć położyła, otwarcie wypowiadając to, czego zajęta wyłącznie stroną naukową, może sama nie dostrzegła.

— Otwarcie drogi żelaznej pomiędzy Kownem a Dynaburgiem, i urządzenie tym sposobem komunikacji koleją pomiędzy Rosją a resztą Europy, jest nader ważne dla handlu zewnętrznego Petersburgskiego. Z wielu względów nawet zaczynają już dawać pierwszeństwo kolei żelaznej nad drogą morzem, a mianowicie co do przywozu niektórych towarów zagranicznych.

— Petersburgska gazeta *Akcjoner* donosi na zasadzie pewnych wiadomości, że część kolei żelaznej Saratowskiej, a mianowicie między Moskwą a Kołomną, będzie otwartą w ciągu miesiąca Sierpnia roku bież. Towarzystwo wkrótce ma także zdecydować, czy ta droga żelazna ma być przedłużoną aż do Riazania, i kiedy będzie wykończoną.

— Do *Telegrafu Kijowskiego* piszą z Podola, że obywatele tameczni zaczynają zwracać szczególniejszą uwagę na wychowanie i ulepszenie bytu włościan. Szkoda tylko, że daje się dostrzegać znaczny niedostatek dobrych nauczycieli, mimo to jednak szkółki wiejskie stale zapełnione są przez uczniów. Między innymi przybył także pewien biedny żyd, krawiec miejscowy z zapytaniem i prośbą, czyby nie mógł posyłać swego syna do szkoły na naukę. Szanowny ksiądz, uradowany prośbą żyda, odpowiedział, że nie tylko jego syna, ale każdego kto tego zapragnie, przyjmować będzie, naco żyd oświadczył, że jakkolwiek innowierca, ubierze syna swego tak jak się ubierają i noszą inni uczniowie. We wsi Antonie, córka znanych i bogatych rodziców codziennie poświęca kilka godzin ucząc pisania córki biednych oficjalistów i szlachty.

— *Ostdeut. Ztg*. podaje następującą statystykę szkół Rawicza: Rawicz, miasto liczące 8,200 mieszkańców, prócz wojskowych i więźniów, posiada 7 zakładów szkolnych i zakład przygotowujący preparandów, z którym od roku seminarjum jest połączone. Szkoły, jakie Rawicz posiada są następujące: 1) Szkoła realna, przy której zatrudniony jest dyrektor, 7 nauczycieli etatowych, pomiędzy którymi 3 wyższych nauczycieli się znajduje i 6 nadetatowych. Szkoła ta jest dotąd szkołą realną drugiego rzędu, mającą 6 klass, jest atoli nadzieja, że wkrótce zamieni się na szkołę pierwszego rzędu. Uczęszcza do niej 140 uczniów. 2) Ewangielicka szkoła dla dziewcząt pięcioklasowa; zatrudnionych jest przy tej szkole 5 nauczycieli wraz z rektorem. 3) Ewangielicka szkoła dla chłopców czteroklasowa, przy której pracuje rektor i 3 nauczycieli. 4) Ewangielicka szkoła na przedmieściu trzyklasowa z 2 nauczycielami. 5) Katolicka szkoła elementarna z 3 mieszanemi klasami, i dwoma nauczycielami. 6) Szkoła ubogich i sierot 3 klasowa z 2 nauczycielami. Z szkołą tą jest połączony zakład kształcenia preparandów i seminarjum nauczycielskie, które jednakże zniesione zostanie, skoro gmach na seminarjum nauczycielskie w Koźminie stanie; 7) Szkoła żydowska trzyklasowa z rektorem i 2-ma nauczycielami.

— Czasopismo ołomunieckie *Hvezda* donosi o wyjściu z druku w Wiedniu, nakładem księgarni uniwersyteckiej Karola Goriczki, pierwszego rocznika dzieła wydawanego przez pp. Józefa i Hermenegilda braci Jireczków, pod tytułem: *Rozpravy z oboru historie, filologie a literatury*.

— Z końcem r. z. wyszedł z druku w Hanowerze, tom 17 zbioru źródeł do historji Germanji (*Monumenta Germaniae historica, edidit G. H. Pertz. Scriptorum tomus XVII. Hannoverae* 1861). Tom ten obejmuje źródła bardzo cenne, nie tylko dla historji niemieckiej, lecz i dla dziejów niektórych krajow słowiańskich, mianowicie Czech i Morawy. Źródła tym tomem objęte, przysposobione zostały do druku pod względem krytycznym przez Jerzego Henryka Pertza, przy współudziale pp. Waitza, Wattenbacha, Jaffé, Wilmana i Karola Pertza (syna głównego wydawcy). Co do historji niemieckiej, objęte są tym zbiorem źródła dotyczące czasów Hohenstaufów, które bądź nie pomieściły się w tomie 16-m, bądź też po jego wydaniu odkryte zostały.

Główną atoli uwagę zwrócimy tu na objęte tomem niniejszym źródła do historji Czech i Morawy. Dotyczą one zarazem historji innych państw, głównie niemieckich. Źródła pomienione stanowią najpiękniejszą tego zbioru ozdobę, tak z powodu ich ważności, jak i sumiennego pod względem krytycznym opracowania przez p. Wattenbacha. Źródła te są: Annales klasztoru morawskiego w Hradiszu (w pobliżu Ołomuńca), tudzież annales klasztoru w Opatowicach w Czechach, jak niemniej kronika Wincentego z Pragi, prowadzona dalej przez Gerlacha, i nareszcie kronika Henryka z Heimburka.

Annales czyli kronika hradiszska, napisaną została przez Benedyktynów, którzy po przeniesieniu do ich klasztoru, w połowie XII wieku, innego zakonu, musieli ustąpić i udali się do słynnego klasztoru benedyktyńskiego w Opatowicach, w kraju czeskim, gdzie pisali w dalszym ciągu swe annale i doprowadzili je do r. 1163. Dwie te części, hradiszska i opatowicka, stanowią właściwie jakby jedną kronikę.

Zestawienie ważnych, tak miejscowych, jak i ogólnego interesu wiadomości, znajdujemy w kronice Wincentego z Pragi, dokończonej przez Gerlacha. Jest to rodzaj pamiętników z 12 wieku, odznaczających się rzadką na tak odległą epokę świeżością wrażeń i bogactwem wiadomości. Wincenty, kanonik prazki, towarzyszył swemu biskupowi, Danielowi prazkiemu, do Włoch, dokąd udał się był na wyprawę Władysław, wyniesiony przez Fryderyka rudobrodego do godności króla czeskiego. Wincenty przeszedł całe Włochy aż do Apulji, gdzie w r. 1167 biskup Daniel zmarł na morowe powietrze. Wincenty wrócił niezwłocznie potem do Pragi, gdzie spisał swoje pamiętniki i dedykował je królowi Włady-

sławowi, którego głównie czyny podnosi. Opowiadanie jego, jakkolwiek nie odznacza się wyższym poglądem, ma wielką wagę z powodu sumienności, z jaką autor zapisuje wypadki, tudzież dla rzadkiego zamiłowania do wszystkiego, co piękną przedstawia stronę. Opat Gerlach zgromadził po zgonie Wincentego wszystko co ten napisał i dodał do tych pamiętników własne spostrzeżenia, doprowadzone do r. 1198. Ten atoli dalszy ciąg, przez Gerlacha napisany, nie jest kompletny, a i w takim stanie, w jakim się znajduje, uchroniony został od zupełnej zaguby przez Dobrowskiego, który go znalazł wypadkowym sposobem u człowieka, nie umiejącego cenić zabytków tego rodzaju.

Nareszcie w zbiorze tym znajduje się wydana po raz pierwszy kronika Henryka z Heimburka. Autor, nazwany tak od miasta rodzinnego, położonego w Czechach, na pograniczu Węgier, żył za króla Ottokara II. Kronika ta jest nadzwyczaj cenną z powodu opisu wojny pomiędzy Rudolfem habsburgskim, a królem Ottokarem, którego autor był stale wiernym stronnikiem.

— Gazeta *Narodni Listy* ogłasza zatwierdzoną przez rząd ustawę towarzystwa *Svatobor*, którego zadaniem będzie wspieranie autorów czeskich i dbanie o należyte uczczenie ich pamięci. Ustawa ta obejmuje 28 paragrafów.

— Jak donosi *Journal de Loiret*, administracja kolei północnej we Francji, szczerze się zajmuje kwestją utworzenia osobnych oddziałów dla kobiet podróżujących bez nikogo, trzecią klasą. Postęp taki przyniósłby prawdziwy zaszczyt administracji, która pojmuje, że niesłusznie jest wydziedziczać osoby płci żeńskiej, posiadające skromniejsze zasoby z praw jakie od roku służą osobom tejże płci zamożniejszym, dla których utworzono osobne oddziały w wagonach drugiej i pierwszej klasy.

— Niedawno, nakładem księgarni Renou et Moulde w Paryżu, ukazało się na widok publiczny ważne pod względem historycznym dzieło księdza A. Feliksa Rożańskiego, pod napisem: *Religja starożytnych Izraelitów ich obyczaje i zwyczaje.* Jest to pierwszy tom obszernego dzieła, mającego nosić ogólny tytuł, *Przegląd Religij,* drugi tom którego, będzie się także zajmował religją Izraelitów, trzeci zaś religją Egipcjan i Chaldejczyków, a dalsze stopniowo innemi. Dotąd nie istniało u nas dzieło w podobnym przedmiocie, któreby w sposób krytyczny ze stanowiska dzisiejszych zapatrywań się na objawienie Boskie, roztrząsało podania pierwotne, ofiary, ceremonie religijne, systemata filozoficzne zwyczaje publiczne i prywatne, Egipcjan, Chaldejczyków i innych narodów aż do naszych czasów, a zarazem podawało zwięzły, prosty obraz religij pogańskich w porównaniu z religją chrześciańską, oraz pojmowania religijnych, moralnych, publicznych i domowych obowiązków człowieka. Dla tego dzieło to może znaleść dobre przyjęcie nietylko u duchowieństwa katolickiego, któremu służyć może do wyjaśnienia biblji, ale i innych wyznań.

— Donosiliśmy już, mówi *United service Gazette* o projekcie otwarcia, podczas trwania Wystawy powszechnej, wieży Białej i kaplicy Henryka VII, stanowiących część wieży londyńskiej, i zamkniętych już od kilku wieków. Obecnie kilkuset robotników pracuje w wieży Białej nad odświeżeniem sali ucztowej i znajdującej się pod nią sali obrad, a po ukończeniu tam robót, mają się wziąść natychmiast do odnowienia kaplicy Henryka VII. Te zabytki starożytności będą niezaprzeczenie bardzo ciekawe do zwiedzenia, pomiędzy rozlicznemi szczególnościami, któremi sale wystawy będą przepełnione.

— Wyszły niedawno w Turynie pierwsze zeszyty wielkiego dykcjonarza włoskiego, opracowanego przez Nicola Tommaseo i Bernardo Bellini. Praca ta, po jej całkowitem wydaniu, będzie miała takie same dla Włoch znaczenie, jakie mają dykcjonarze Adelunga i Grimma dla języka niemieckiego, a dykcjonarz akademji dla języka francuzkiego. Tytuł tego dykcjonarza włoskiego jest następujący: *Dizionario della lingua italiana nuovamente compilato dai signori Nicolo Tommaseo e Bernardo Bellini, con oltre* 100,000 *giunte ai precedenti dizionarii, raccolte da Nicolo Tommaseo, Gius. Campi, Gius. Meini, Pietro Fanfani e da molti altri distinti filologi e scienziati.* Dzieło to, owoc pracy najznakomitszych z żyjących obecnie filologów włoskich, jest szczególniej ważnem dla lingwistyki romańskiej. Dykcjonarz ten wydaje, utworzona w Turynie za pomocą akcij *Unione tipografico-editrice,* na czele której stoi księgarz Luigi Pomba. Wydawnictwo to, które pociąga za sobą ogromne koszta, składać się będzie z czterech tomów in 4-o majori, a każdy tom obejmować ma 1,200 stronic o trzech kolumnach.

—W tych dniach ukazało się w Paryżu, wydane nakładem księgarni H. Plona, dzieło p. Teofila Lavallée, po tytułem: *Pani Maintenon i Dwór Królewski w Saint-Cyr (Madame de Maintenon et la Maison Royal de Saint-Cyr).* Dzieło ozdobione pięknym portretem rytym przez p. A. Nargeot, według emalji Petitota, zawiera listy i ciekawe dotąd niewydane dokumenta dotyczące tajemnego małżeństwa Ludwika XIV z panią de Maintenon, i ostatnich chwil tego sławnego monarchy.

— Niedawno w Etampes (w dep. Sekwany i Oazy), uroczyście odsłonięto pomnik z popiersiem ulubionej aktorki paryzkiej, znanej pod nazwiskiem Rose Cheri.

## JURISPRUDENCJA.

*Z Kodeksu Cywilnego.*

Czy ważna jest umowa, poddająca spory z dzierżawy wyniknąć mogące, Sądowi Polubownemu bez wymienienia osób?

Kontraktem dzierżawnym było postanowione, jak to często zdarzać się zwykło, że na przypadek zajść mogących sporów o pretensje, strony zrzekają się procesu i wolno im będzie obrać trzech członków, którzy rozstrzygną spór ostatecznie. Jedna ze stron, nie chciała się zgodzić na proponowanych sędziów polubownych i żądała, iżby Sądy Cywilne sprawy rozstrzygały,—przytaczała ona, że podług art. 1006 K. P. nietylko przedmioty sporne, ale i nazwiska arbitrów w kompromisie winny być wymienione, pod jego nieważnością.

Senat zgodnie z wnioskami Prokuratora uznał:

że umowa taka, nie jest kompromisem, lecz jest zobowiązaniem zapisania się na kompromis, które w myśl art. 1134 K. C. powinno być wykonane, że więc, gdyby strony na arbitrów nie zgodziły się, Sąd może ich zamianować.

1850 r.

*Z Ustawy Hypotecznej.*

Czy złożenie w banku kapitału ostrzeżeniem obciążonego, bez prawnego zaofiarowania, może uwolnić od poszukiwań wierzyciela?

Strona egzekwowana o kapitał w hypotece zabezpieczony, zapisała na tymże kapitale ostrzeżenie, co do wzajemnej pretensji, która dochodzoną należność przenosiła. Chcąc się uchronić od subhastacji, żądała, iżby jej dozwolone było złożenie w banku dochodzonej sumy. Sąd Apelacyjny nie dozwolił złożenia na tej zasadzie, że bez wyroku mogła ofiarować żądaną sumę.

Senat zgodnie z wnioskami uznał:

iż ofiarowanie należności ostrzeżeniem obciążonej, nie ma miejsca, że lubo wyraźnego nie ma przepisu, któryby dozwalał sądowego składu dochodzonej należności dla uwolnienia się od poszukiwań wierzyciela,—przecież z porównania przepisów późniejszej ustawy hypotecznej z przepisami o ofiarowaniu i zaznaczeniu, okazuje się, iż taki skład dozwolonym być winien.

1850 r.

Czy ma miejsce pomieszanie praw wierzyciela i dłużnika, skutkiem nabycia nieruchomości przez wierzyciela hypotecznego w drodze przymuszonego wywłaszczenia?

Senat uznał:

że wierzytelność hypoteczna ulega wykreśleniu nie tylko w skutku jej zapłaty, ale w skutku umorzenia jej innemi sposobami w art. 1234 K. C. wymienionemi; mianowicie w skutku pomięszania przymiotów wierzyciela i dłużnika z powodu nabycia dóbr nieruchomych. Nabycie w drodze przymuszonego wywłaszczenia, ten tylko pociąga skutek, że wykreślenie powinno być wstrzymane do ukończenia klasyfikacji szacunku, dla tego jedynie, iżby wierzytelność mogła być w właściwem miejscu pomieszczona.

1850 r.

*Z Ustaw Krajowych.*

Czy po Biskupie czwarta część spadku należy kościołowi?

Postanowienie Królewskie z dnia (25 Grudnia) 6 Stycznia 1823/24 r. dla pomnożenia funduszu na utrzymania kościołów, cmentarzy i budowli kościelnych przyznaje $^1/_4$ część pozostałego majątku, z wyłączeniem nieruchomości odziedziczonych, na rzecz kościoła, przy którym zmarły zostawał.

Prokuratorja żądała, iżby ze spadku po biskupie taka $^1/_4$ część na rzecz kościoła katedralnego była przyznana.

Senat zgodnie z wnioskami Prokuratora uznał, że postanowienie powyższe dotycze tylko spadków po proboszczach i plebanach, jako rzeczywistych beneficjantach i w skutku tego zatwierdził wyroki oddalające powództwo Prokuratorji.

1850 r.

*Z Organizacji Senatu.*

Czy przysięga może być po raz pierwszy w Senacie deferowana?

Art. 38 Ustawy o Senacie stanowi:

że w Senacie nie mogą być przytaczane nowe czyny ani dowody w Sądzie Apelacyjnym nie przedstawiane — że zaś przysięga deferowana, jest rodzajem dowodu, skoro więc w niższych instancjach dowód ten nie był pod rozwagę Sądów przedstawiany, Senat nie może go dopuścić.

1850 r.

Czy art. 767 K. P. ma zastosowanie do skargi do Senatu zamieszczonej?

Artykuł ten stanowi:

iż w dni 15 po wyroku Sądu Apelacyjnego, spory co do klasyfikacji rozpoznającego, plan klasyfikacyjny ma być zamknięty: zaszło pytanie, czy po upływie dni 15 może być zaniesiona skarga do Senatu.

Senat uznał:

że art. 1 urządzenia wewnętrznego oznaczając bezwarunkowo czas trzymiesięczny do zaniesienia skargi, nie dopuszcza wyjątku na ustawie wcześniejszej uzasadnionego.

1850 r.

*Z Kodeksu Cywilnego.*

Czy uznanie dziecka naturalnego w akcie urodzenia bez podpisu ojca i świadków, ma skutki prawne?

W akcie urodzenia wyrażono, że stawił się ojciec i okazał dziecko urodzone z kobiety niezamężnej, a przez niego spłodzone — akt ten podpisany został tylko przez proboszcza, podpisu ojca i świadków nie było, ani wzmianki, dla czego akt podpisany nie został.

Gdzie dziecko naturalne, którego akt urodzenia w ten sposób został spisany, poszukiwało części spadku, jaka podług prawa na dziecko naturalne uznane przypada, spadkobiercy ojca zarzucili:

że uznanie, jako nie podpisane przez ojca, żadnych prawnych skutków mieć nie może, a właściwie nie istnieje.

Pytanie prawne, nie było łatwe do rozwiązania, bo z jednej strony, prawo nie wyrzekło nieważności aktu stanu cywilnego, z powodu braku podpisu lub wzmianki o przyczynie niepodpisania: akt urodzenia nie przestał być przez to aktem urodzenia, przyznanie bowiem w nim nastąpione jest ważne, stosownie do art. 334 i 298 K. C. P., tem pewniej, że podpis nie jest koniecznym warunkiem ważności aktu,—z drugiej strony art. 34 i następ. K. C., pod którego mocą obowiązującą akt był spisanym, obejmują przepisy nakazujące, których niedopełnienie podług uznania Sądu, może pociągać poczytanie aktu za niedostateczny, za niestanowiący dowodu, jaki z aktu stanu cywilnego wypływa;—podpis ojca umiejącego pisać i świadków na akcie uznanie dziecka naturalnego jest koniecznym, bo inaczej każdy mógłby być narażonym na przypisanie mu dziecka naturalnego skutkiem wprowadzenia w błąd urzędnika stanu cywilnego, a niebyłoby środka dowodzenia fałszu, skoro podpis nie byłby położony, a przynajmniej uczyniona wzmianka o podanej przyczynie niepodpisania,—wreszcie nie idzie o legalność aktu, jako aktu stanu cywilnego, lecz o dowód uznania przez ojca, jaki z aktu tego bez podpisu ojca i świadków wyczerpany być nie może.

Te ostatnie uwagi skłoniły Senat do wyrzeczenia zgodnie z wnioskami, że takie uznanie nie ma prawnych skutków.

1851 r.

Czy zapewnienie posagu może być przez przysięgę deferowaną dowodzone?

Po zawartem małżeństwie mąż utrzymywał, że ciotka jego żony przyrzekła mu, że po ślubie tytułem dobroci, wyliczy dla niej sumę rub. sr. 1,500, a tymczasem uiszczać będzie od niej procent; Sądy dwóch instancij dopuściły deferowanej przysięgi na takie przyrzeczenie, opierając się głównie na tem, że nie idzie o darowiznę, lecz o umowę na korzyść trzeciego, jaka w art. 1121 K. C. jest dozwolona.

Senat uznał:

że chociaż art. 1121 K. C. miał tu zastosowanie, to zawsze zapewnienie posagu przez ciotkę było przyrzeczeniem darowizny, a darowizna chociażby była stypulacją w umowie między dwiema osobami na korzyść osoby trzeciej, nie może być inaczej dowodzona, jak przez akt urzędowy, nigdy zaś przez deferowaną przysięgę.

1851 r.

Czy testament publiczny przez Podsędka przyjęty, może być ważnym?

Instrukcja Ministra Sprawiedliwości z d. 11 Maja 1808 r., oraz reskrypta Komisji Rządowej Sprawiedliwości z dnia 19 Września 1822 r., i z d. 10 Maja 1825 r., dozwalają Podsędkom zastąpić nieobecnego Rejenta tylko w przypadkach nagłych, zwłoki niecierpiących;—skoro więc wykazane było w sprawie, iż testator był bliski zgonu, nie można było nie uznać nagłości, a ztąd dostatecznego powodu zastąpienia Rejenta przez Podsędka.

1851 r.

## HYDROGRAFJA

### KRÓLESTWA POLSKIEGO.

*Rzeki.*

*(Ciąg dalszy).*

Spadek Wisły jest bardzo rozmaity, z początku jest ona rwącym potokiem, prawie prosto z góry spadającym; od ujścia Przemszy do Krakowa wynosi on jeszcze około 3 stóp na wiorstę, potem się zmniejsza i na przestrzeni od Krakowa do Zawichosta wynosi około 11 cali, od Zawichosta do Kazimierza 9, do Warszawy 11, do granicy pruskiej także do 9. Stósownie do takowego spadku i masy wody prędkość jej jest odmienna, w ogóle jednak woda powodziowa przybywa z Krakowa do Warszawy w ciągu dni pięciu.

Koryto rzeki w ogólności jest nieregularne, ma liczne zakręty i w wielu miejscach podzielone na odnogi. Dno po największej części piaszczyste, stąd też przy wezbraniach Wisła prowadzi masy piasku, w jednych miejscach znacznie pogłębia koryto, w innych tworzy odsepy i mielizny; to pociąga za sobą ustawiczne zmiany nurtu, który nigdy nie jest stałym i w ciągu nawet jednego roku kilkakrotnym ulega zmianom, nawet przy mniejszych wezbraniach wody. Na zmianę kierunku nurtu także wiele wpływa słabość, a w wielu miejscach niskość brzegów, które przez wodę są mocno podrywane. Z przyczyn takowych szerokość i głębokość Wisły jest bardzo rozmaita, i tak np:

Pod Nowem Miastem Korczynem przy stanie normalnym szerokość wynosi sążni 50, głębokość stóp 8; zaś przy największych wezbraniach szerokość przecięciowa wody pomiędzy wałami ochronnemi z obu stron znajdującemi się, wynosi sążni 100, głębokość stóp 30, przeciwnie w stanie posuszy woda jest tak mała, że spław utrudnia.

Pod Zawichostem, przy stanie zwykłym, tam gdzie koryto jest ścieśnione, szerokość wynosi do pół wiorsty, a w czasie nadzwyczajnych wezbrań rozlewa się na płaszczyznę z prawego brzegu do trzech wiorst; stąd w miejscu wązkiem głębokość wody w zwykłym stanie wynosi 8 do 10, na rozlanych płaszczyznach 4 do 6, a w czasie wezbrań dochodzi do stóp 12 do 20 zaś w roku 1813 stóp 23.

Pod Kazimierzem w stanie zwykłym szeroka sążni 250, głęboka stóp 5 do 6, a w stanie największym szeroka sążni 800, głęboka stóp 18 do 20.

Pod Stężycą nurt jej jest nateraz od strony gubernji Radomskiej, od strony miasta jest płytka; w stanie zwykłym szerokość do 300 sążni, a głębokość do 5 stóp; w czasie największych wezbrań zalewa pola i łąki na wiorstę.

Pod Warszawą most ma otworu 1560 stóp, czyli sążni 260, lecz zaraz nieco powyżej i poniżej szerokość rzeki jest daleko większa, a w wielu miejscach, mianowicie gdzie są kępy w środku rzeki, dochodzi do jednej wiorsty. Przy najwyższym stanie wody rozlew w wielu miejscach ma szerokości 3 do 4 wiorst.

Pod Zakroczymem gdzie Wisła płynie już obciążona wodami wszystkich rzek większych do niej zlewających się, w czasie wezbrań ma szerokości do 2 wiorst, a woda wznosi się do stóp 18.

Pod Czerwińskiem w stanie zwykłym ma szerokości półtory wiorsty, a głębokości stóp 6, w czasie wezbrań zalewa znaczną przestrzeń od strony lewej jako niskiej, a głębokość wtedy dochodzi do stóp 20.

Pod Wyszogrodem szerokość około wiorsty, głębokość stóp 8, zaś w czasie większych wezbrań szerokość półtory wiorsty a głębokość stóp 24.

Pod Płockiem. gdzie prawy brzeg rzeki jest obulwarowany i gdzie znajduje się most drewniany na łyżwach długi stóp 2160, rzeka ta w stanie zwykłym jest szeroka na sążni 360, głęboka stóp 8, podczas największych wezbrań szerokość dochodzi do sążni 540, a głębokość stóp 30.

Pod Nieszawą szerokość rzeki w stanie zwykłym wynosi $^3/_4$ wiorsty, a przy najwięwiększych wezbraniach wiorst 2, głębokość średnia stóp 6, a w czasie największych wezbrań stóp 14.

Stan wody na Wiśle odnosi się do wodoskazu ustanowionego przy moście Warszawskim. Już od roku 1799 znany Fizyk b. Profesor Liceum Warszawskiego Magier codziennie z małemi przerwami notował stan wody. Od roku 1834 wodoskaz nowo został urządzony, a zero jego obniżono na cali 8, tak że gdy znak powodzi roku 1813 przypadał poprzednio na stóp 26 cali 4, to podług nowego wodoskazu przypada na stóp 21. Podług niwelacji trygonometrycznej, sporządzonej przy tryangulacji kraju, zero wodoskazu teraźniejszego wyniesione jest na 237 stóp paryzkich, albo 267,33 nad poziom morza Baltyckiego, zaś miejsce obserwacji w obserwatorjum astronomicznem Warszawskiem wyniesione jest na $367,_8$ stóp paryzkich, czyli $414,_8$ stóp nowopolskich nad poziom tego morza, czyli $147,_5$ stóp polskich nad zero Wisły.

Po wylewie Wisły w Lipcu 1844 roku, gdy woda wzniosła się była znacznie wyżej nad powódź z roku 1813, uznano potrzebę oznaczenia na tablicach żelaznych wysokości tego wylewu, i dziewięć takich tablic w różnych punktach osadzono.

Według czynionych obserwacij najwyższy stan wody na Wiśle był:

w r. 1813 dnia 29 Sierpnia stóp 21 cali
„ 1838 „ 13 Marca „ 19 „
„ 1839 „ 28 Sierpnia „ 20 „ 8
„ 1844 „ 27 Lipca „ 22 „ 9
„ 1845 „ 25 Lipca „ 19 „ 7.

Odtąd nigdy już tej wysokości nie doszedł.

Najniższy stan wody zwykle bywa w lecie, w porze najgorętszej, gdy woda najmocniej paruje, albowiem Wisła zasilaną jest nie tyle wodą ze źródeł, ile wodami do niej ściekającemi, z innych rzek, gór i z powietrza, dla tego też w latach mało w wodę obfitych, lub zupełnie suchych, stan wody na niej zwykle jest najniższym.

Średni stan wody biorąc cały perjod czasu od roku 1800 do 1859 wypada: dla zimy stóp 5, wiosny $5,_9$, lata $3,_7$, jesieni $3,_1$, czyli średni roczny $4,_{34}$, od roku zaś 1834 do 1860, to jest od czasu oznaczenia stałego punktu na zero wodoskazu, wypada $4,_{84}$ stóp.

Najwyższy stan wody znakomicie różni się więc od średniego i Wisła tem się odznacza, że w razie wylewu nadzwyczaj szybko przybiera. Wezbrania te zwykle przypadają w końcu Czerwca i Lipca, a czasem w początku Sierpnia i mają nazwiska Święto-Janki i Jakubówki; puszczaniu lodów także zazwyczaj towarzyszy wysokie podniesienie wody. Przyczyną wylewu Ś-to Jańskiego i Jakubówki jest gwałtowne topnienie śniegów, nagromadzonych na najwyższych szczytach Karpat. Wody z tąd powstałe, połączone z wodami ulotniającemi się w tej porze w znacznej masie z morza i nagromadzonemi w chmurach, pędzonych w górę rzeki i rozbijającemi się o szczyty gór, raptownie spadają w deszczach i strumieniach do rzeki i sprawiają jej wezbranie. Wniosek ten i to potwierdza, że po zimie bezśnieżnej wezbrania są daleko mniejsze. Na wielkość wezbrania wody przy puszczaniu lodów najwięcej wpływają deszcze, jeżeli w tej porze panują i jednoczesne puszczanie rzek, wpadających do Wisły. Inne wylewy zwykle powodowane są wiatrem północnym zwanym Morka, któremu pospolicie towarzyszy drobny deszczyk. Wiatr ten kilka lub kilkanaście dni wiejący od morza, w części tamuje prędki odpływ wody, a tem samem wpływa na jej podniesienie, a w części przenosi do szczytów gór chmury przepełnione wilgocią, unoszące się nad morzem, i tym sposobem raptownie zasila przypływ wody.

Średnia epoka, w której u nas Wisła marznąć zaczyna, przypada na dzień 23 Grudnia, a lody zaczynają puszczać około 6 marca; bywają jednak lata, że Wisła dwa lub trzy razy zamarza; a wcale nie zamarzała w latach: 1791—1796, 1843 i 1852. W średnim stanie zimy Wisła pod Warszawą pokryta jest lodem przez dni 66; najdłużej lód pokrywał Wisłę przez dni 124, w zimie roku 1830,—najkrócej przez dni 12, podczas zimy roku 1790, a były też lata, jak powyżej nadmieniono, że wcale nie stawała. Grubość lodów w czasie mocnej zimy dochodzi do pięciu stóp.

Bassin, dolina, porzecze Wisły, to jest cała ta przestrzeń, z jakiej ona wody zabiera, zajmuje 3,600 mil kwadratowych; od południa zamykają ją Bieszczady albo Bezkidy, część Karpat, od Szląska aż do zejścia się obwodów Sanockiego z Samborskim; dalej pasmo podgórza, które idzie z razu z południa na północ pomiędzy obu rzeczonemi obwodami; potem niedaleko Przemyśla zwraca się na wschód i ciągnie na Lwów, Złoczew. Od wschodu linja rozdziału wód Wisły idzie naprzód wprost z południa na północ, w bliskości Bugu, na Włodzimierz Wołyński, Drohiczyn, Prużany, Wołkowysk, miasta położone w guberniach Wołyńskiej i Grodzieńskiej, dalej zwraca się w stronę zachodnią, przeciska się około Białego Stoku, idzie w okolicach miast Lipsko, Augustów, Suwałki w gubernji Augustowskiej; — potem linja ta opuszcza się w stronę zachodnio-południową, idzie po wzgórzach rozciągających się w Prusach Zachodnich prawie równolegle od morza, a stanowiących linję rozdziału wód Wisły i Pregla, tudzież innych drobnych wód zlewających się bezpośrednio do morza; dalej idzie przez Nibork (Neudenburg) Melsztynek, Osterode, Rosenberg, nakoniec przecisnąwszy się pomiędzy Malborgiem (Marienburg) i Elblągiem (Elbing) opiera się o zatokę Fryską. Od zachodu zlew Wisły graniczy ze zlewem Odry. W węźle Bezkidów w których się Wisła poczyna, przy samej Barani, bierze początek rzeczka Olsa i liczne strumienie, powstające prawie tuż przy samem korycie Wisły i spadające z północy na południe do Olsy. Sama zaś ta rzeka zrazu płynie prawie wprost ze wschodu na zachód, i niedaleko swego źródła, bo przy wsi Izdebna, wysoko nad poziom morza wyniesionej, znajdującej się blisko granicy Galicji, Szląska i Węgier, jest już znacznym strumieniem; ubiegłszy jeszcze nieznaczną przestrzeń, mianowicie pod miastem Jabłonków podnosi się ku północy i wpada do Odry, która podobnie jak Wisła, prawie od niej równolegle, zmierza z południa na północ do Baltyku. Linja rozdziału wód obu tych ważnych rzek już bliżej trzyma się Wisły; w Królestwie Polskiem idzie pomiędzy miastami Kromołów i Pilica, Przyrów i Koniecpol, Radomsk i Przedbórz, Łódź i Zgierz, Kłodawa i Krośniewice, a pomiędzy Kleczewem i Piotrkowem w powiecie Włocławskim wychodzi z Królestwa, ciągnie przez jezioro Gopło, około miast Inowrocławia, Bydgoszczy, skąd prawie zupełnie w północnym kierunku dochodzi do morza nieco na zachód Gdańska.

*d. c. n.*

## KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

*z dnia 14 kwietnia.*

| Monety. | | żądano rsr. | żądano kop. | płacono rsr. | płacono kop. |
|---|---|---|---|---|---|
| Pół-Imperjały Rosyjskie. . . . | | — | — | 5 | 82 |
| Dukaty Holenderskie nowe ważne. | | — | — | — | — |
| Pruski Kurant . . za 100 Tal. | | — | — | — | — |
| **Papiery.** | | | | | |
| Obligi Skar. za 100 rs. (oprócz kuponu) . . . . . | | — | — | 92 | 59 |
| Bilety Skarbu Królestwa Polskiego . . . . . | | — | — | — | — |
| Listy Zast. III-go Okresu serya 1 i 2 (oprócz kuponu) za 15 rs. | | 15 | 12 | 15 | 10$^1/_2$ |
| Akcje Głównego Towarzystwa Rossyjskiego dróg żelaznych. | | — | — | — | — |
| Obligi współki Żeglugi Parowej w Królestwie Pols: po rs. 750. | | — | — | — | — |
| Akcje Drogi Żelaznej Warszawsko-Bydgoskiej po rs. 100 . . | | 84 | 50 | — | — |
| dito 500 . . | | 83 | 33 | — | — |
| Akcje Drogi Żel. Warsz.-Wied. | | 67 | 50 | | |
| **Wexle.** | | | | | |
| Berlin . . 100 Tal. | 2 M. | 106 | 20 | 106 | 5 |
| „ . . 100 Tal. | k. t. | — | — | — | — |
| Gdańsk . . 100 Tal. | 2 M. | — | — | — | — |
| „ . . 100 Tal. | k. t. | — | — | — | — |
| Hamburg . . 300 BMk. | 2 M. | 161 | 10 | — | — |
| Londyn . . 1 Ft. St. | 3 M. | 7 | 20 | — | — |
| Moskwa . . 100 Rs. | 1 M. | — | — | — | — |
| Petersburg . 100 Rs. | 1 M. | 99 | 50 | — | — |
| „ . . 100 Rs. | k. t. | — | — | — | — |
| Paryż . . . 300 Fr. | 2 M. | 85 | 35 | — | — |
| „ . . . 300 Fr. | 1 M. | — | — | — | — |
| Wiedeń . . 150 Złr. | 2 M. | 80 | 40 | 80 | 10 |

Wartość kuponu bieżącego od obligów Skarb. k. 15$^5/_9$

„ „ od Listów Zastawn: IIIgo Okresu k. 18$^2/_3$

## KURSA TELEGRAFICZNE.

*z Berlina z dnia 14 kwietnia.*

| | żądają | płacą. |
|---|---|---|
| 5ta Pożyczka Rossyjska . . . . . . | — | 84$^3/_8$ |
| 6ta „ „ . . . . . . | — | 97$^1/_2$ |
| Obligacje Skarbowe 4% . . . . . . | — | 80$^3/_8$ |
| Listy zastawne 4% . . . . . . . | — | 84$^5/_8$ |
| Bilety Banku Polskiego . . . . . . | — | 84$^3/_8$ |
| Weksle na Warszawę . . . . . . | — | 84$^1/_2$ |
| „ Petersburg 3 tygodniowy . . | — | 93$^5/_8$ |
| „ Londyn 3 miesięczny . . | — | — |
| „ Paryż 2 „ . . . | — | — |
| „ Hamburg 2 „ . . . | — | — |
| „ Wiedeń 2 „ . . . | — | 74$^3/_4$ |
| Żyto na targu . . . . . . . | — | 50$^3/_4$ |
| „ na dostawę późniejszą . . . . | — | 50$^1/_4$ |
| **z Paryża.** | | |
| Renta 3% . . . . . . . . . | — | 70 40 |
| Akcje kredytu ruchomego . . . . . | — | 835 |

## DROGI ŻELAZNE.

*Pociągi Osobowe na Drogach Żelaznych: Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgowskie kursują codziennie w następującym porządku mianowicie:*

1. Z Warszawy: *A)* pośpieszny (*sznellcug*), wychodzi o godz. 6 z rana i przychodzi tegoż dnia do stacji Granica o godz. 1 m. 51 a do Sosnowców o godz. 2 po południu. Pociąg ten idzie dalej tegoż dnia z Granicy do Szczakowy o godz 2 min 30, a z Sosnowców do Katowic o godz 3 po południu.

*B)* Osobowy wychodzi o godz. 10 m. 45 przed południem i przychodzi tegoż dnia: do Kutna o godz. 3 m. 15 po południu; do Granicy o godz. 9, a do Sosnowców o godz. 8 m. 45 wieczorem. Na drugi dzień pociąg ten idzie dalej z granicy do Szczakowy o godz. 7 m. 30; a z Sosnowców do Katowic o godz. 5 m. 30 z rana.

*C)* Osobowo-towarowy, wychodzi o godz. 5 po południu i dochodzi tylko do Łowicza o godz. 9 m. 15 wieczorem.

2. Do Warszawy: *A)* pośpieszny *(sznellcug)* wychodzi ze stacji Granica o godz. 12 m. 55; z Sosnowców o godz. 2 po południu; a z Łowicza o godz. 7 m. 15 z wieczora. Staje tegoż dnia w Warszawie o godz. 10 wieczorem.

*B)* Osobowy: wychodzi z Granicy o godz. 6 m. 30. Z Sosnowców o godz. 6 m. 45 z rana. Z Kutna zaś o godz. 12 m. 15 w południe i tegoż dnia staje w Warszawie o godz. 5 po południu.

*C)* Osobowo- towarowy: wychodzi tylko z Łowicza o godz. 6 m. 45 z rana i staje tegoż dnia w Warszawie o godz 10 m. 45 przed południem.

# OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

## OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N. D. 1554) Zawiadamia się wszystkich, kogo to dotyczeć może, iż w dniu 3 Lipca 1832 r. we wsi Romankach Powiecie Mohilewskim Gubernii Podolskiej Cesarstwie Rosyjskiem zmarł Ignacy Borkowski Kapitan b. wojsk Galicyjskich właściciel sumy rs. 5000 na dobrach Cieszynie w dziale IV wykazu hypotecznego ubezpieczonej. Ponieważ zmarły Ignacy Borkowski niepozostawił potomstwa, ani krewnych zdolnych do brania po nim spadku, ani rozporządzenia testamentowego, przeto spadek po nim odziedziczyła pozostała po nim żona, Tekla z hrabiów Ostrorogów 1o ślubu Sulatycka, 2o Borkowska zmarła w dniu 30 Kwietnia 1849 r, przez głowę której, przychodzą do spadku tego, pozostałe po niej dzieci z pierwszego małżeństwa: Leopold, Marjan Sulatyccy i Franciszka z Sulatyckich Stempkowska, we wsi Żwan Powiecie Mochilewskim Gubernii Podolskiej zamieszkali, współwłaściciele dóbr Cieszyna, którzy rozpoczeli w Trybunale Lubelskim stosowne kroki, celem wprowadzenia siebie w posiadanie spadku, po Ignacym Borkowskim pozostałego i odnośnie do art. 770 K. C. przedewszystkiem niniejsze obwieszczenie wydaję.

Lublin d. 20 Lutego (4 Marca) 1862 r.

Władysław Sielski, Patron.

## LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 1936) *Bank Polski.*

Podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 11 (23) Kwietnia r. b. o godzinie 12ej w południe odbywać się będzie w sali posiedzeń Banku Polskiego licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na trzyletnią dostawę drzewa opałowego sosnowego do fabryki Papieru w Jeziornie rocznie po 2000 sążni miary stóp 216, w której to ilości można dostarczyć i drzewo dębowe, lecz nie więcej jak w stosunku 1/4 części czyli sążni 500 rocznie, drzewo to powinno być w lesie piłą rznięte i łupane na szczapy ze starodrzewu zdrowego nie murszywego i nie z młodzieży, w rozmiarach na długość stóp 3, grubości w promieniu najmniej cali pięć (miary polskiej). Cena do licytacji ustanawia się za jeden sążeń z dostawą do fabryki w Jeziornie, drzewa sosnowego po rubli srebrem siedm kopiejek pięć, dębowego po rubli srebrem ośm kopiejek dziesięć.

Vadium do licytacji ustanawia się rubli srebrem tysiąc pięćset, kaucja zaś w wysokosci rs. 3000.

Bliższe warunki dotyczące tej dostawy przejrzeć można w biurze Naczelnika Kancelarji Banku Polskiego, oraz w biurze zarządzającego zakładem Papierni w Jeziornie, każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Mający chęć podjęcia się tej dostawy, winien złożyć deklarację opieczętowaną adresowaną, do własnych rąk Prezesa Banku deklaracja na dostawę drzewa dla Zarządu Papierni w Jeziornie, napisaną podług wzoru niżej zamieszczonego bez przekreśleń i skrobań, przy której dołączony być winien kwit kasy na złożone vadium. Deklaracje takie przyjmowane będą do dnia licytacji t. j. do dnia 11 (23) Kwietnia r. b. do godziny 12ej w południe, złożone zaś po tym czasie, lub nie podług wzoru napisane w cale przyjęte nie będą.

Warszawa dnia 29 Marca (10 Kwietnia) 1862 r.

za Prezesa Vice-Prezes,

Rzeczywisty Radcu Stanu, S. Szemioth.

za Naczelnika Kancelarji, Kupiszeński.

Wzór do deklaracji.

Wskutek ogłoszenia Banku z dnia 29 Marca (10 Kwietnia) r. b. składam niniejszą deklarację że podejmuję się dostarczać drzewa opałowego dla zakładu Papierni w Jeziornie w ciągu lat 3 1862/5 po dwa tysiące sażni kubicznych miary 216 stóp rocznie po cenie.

Sosnowe rubli srebrem N.

Dębowe rubli srebrem N.

Za jeden sążeń z dostawą na plac zakładu podług warunków licytacyjnych, które są mi wiadome, kwit kasy Banku na złożone vadium rubli srebrem 1500 dołączam.

(wypisać datę nazwisko i miejsce zamieszkania)

(N. D. 1980) *Rząd Gubernialny Lubelski.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w d. 30 Kwietnia (12 Maja) r. b. od godziny 11ej z rana do 2ej po południu w biurze Rządu Gubernialnego Lubelskiego odbywać się będzie licytacja przez opieczętowane deklaracje in minus na wystawienie masiv murowanego Ratusza w mieście Rządowym Terespolu i zabudowań ekonomicznych przy tym ratuszu, to jest stajni, wozowni i drwalni, licytacja ta odbywać się będzie w ścisłem zastosowaniu do przepisów o licytacjach tego rodzaju, postanowieniem Rady Administracyjnej z d. 16 (28) Maja 1833 r. objętych i w tomie IV. Dziennika praw zawartych. Suma od której licytacja rozpocznie się in minus wynosi rs. 8600 kop. 32 1/2 wyraźniej ośm tysięcy sześćset ośmdziesiąt kop trzydzieści dwie i pół. Każdy mający chęć licytowania winien najdalej do godziny 12ej w południe dnia 30 Kwietnia (12 Maja) r. b. złożyć na ręce Naczelnika Kancelarji opieczętowaną deklarację podług niżej wyrażonego wzoru napisaną, z załączeniem kwitu na vadium w gotowiźnie Banku lub do kasy Gubernialnej albo jednej z Powiatowych wniesione wyrównywającą 1/10 część sumy anszlagowej to jest w kwocie rs. 868 wyraźniej rs. ośmset sześćdziesiąt ośm. Deklaracje poprawiane i skrobane za żadne uważane będą. Warunki szczegółowe tej entreprizy jako też plany i anszlagi każdego czasu w godzinach biurowych wyjąwszy dnie niedzielne i świąteczne w Wydziale Skarbu, a mianowicie w Sekcji dóbr przejrzane być mogą.

Wzór do deklaracji.

Wskutek ogłoszenia Rządu Gubernialnego Lubelskiego z d. 20 Marca (1 Kwietnia) 1862 roku Nr. 22285/7998 podaję niniejszą deklarację, mocą której obowiązuję się podjąć entreprizy wystawienia masiv murowanego ratusza w mieście Terespolu oraz zabudowań ekonomicznych przy tym ratuszu, to jest stajni, wozowni i drwalni, podług sporządzonych planów i anszlagów a to za sumę rs. N. kop. N. wyraźniej rs. . . kop. poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym. Kwit kasy N. na złożone vadium rs. ośmset sześćdziesiąt ośm wynoszące dołączam, który w razie nieutrzymania się przy licytacji, sam odbiorę, lub odesłanie porto przez pocztę do N. wrazie nieutrzymania się, na mój koszt upraszam. Stałe moje zamieszkanie (wypisać miejsce zamieszkania) pisałem w N. dnia N, miesiąca N. i roku podpisać imie i nazwisko.

Lublin dnia 20 Marca (1 Kwietnia) 1862 roku.

za p. o. Gubernatora Cywilnego.

Radca Rządu Gubernialnego, Topolski.

p. o. Naczelnika Kancelarji. Szymański.

(N. D. 1675) *Rząd Gubernialny Radomski.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że na wydzierżawienie od dnia 20 Maja (1 Czerwca) 1862 r. na lat sześć 1862/68 prawa szynkowania trunków w dobrach Rządowych Bukowno ekonomii Sławków, Powiecie Olkuskim od sumy rs. 211 k. 27, odbywać się będzie głośna in plus licytacja w biurze Rządu Gubernialnego w dniu 14 (26) Kwietnia r. b. Każdy przeto chęć wydzierżawienia mający zaopatrzywszy się w vadium 1/4 części sumy do licytacji oznaczonej wyrównywające oraz w świadectwo kwalifikacyjne w formie postanowieniem JO. Księcia Namiestnika Królestwa z dnia 24 Stycznia 1818 r. przepisanej przez właściwego Naczelnika Powiatu wydane, a w myśl ogólnego rozporządzenia Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 8 (20) Grudnia 1854 r. N. 66493/35529 i podatkowego z dnia 4 (16) Września 1854 r. N. 32198/15466 dokładnie ulegalizowane w terminie i miejscu powyżej wskazanym stawić się zechce gdzie o bliższych warunkach poinformowany zostanie, nadto o źródłach intraty rodzaju i wysokości podatków oraz innych ciężarów gruntowych bliższą wiadomość powziąść można w biurze Rządu Gubern. mianowicie w Sekcji Dóbr i Lasów Rządowych każdodziennie w godzinach służbowych wyjąwszy świąt i dni galowych o stanie zaś użytków przedmiotem wydzierżawienia będących, każdy z pretendentów na gruncie przekonać się winien.

Radom dnia 14 (26) Marca 1862 r.

za Gubernatora Cywilnego,

Radca Gubernialny, Nowakowski

za Naczelnika Kancelarji, Galiński.

(N. D. 1848) *Rząd Gubernialny Radomski*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 1 (13) Maja 1862 roku w biurze Naczelnika Powiatu Sandomierskiego odbędzie się licytacja przez rozpieczętowanie deklaracji na entrepryzę restauracji kościoła i dzwonnicy w Parafii Trójca w Pcie Sandomierskim leżącej na którą koszta są zatwierdzone w sumie rs. 1159 k. 95 1/2. Warunki do licytacji wraz z wykazem kosztów przejrzeć można w biurze Naczelnika Ptu Sandomierskiego, wzywając więc mających chęć podjęcia się tej entreprizy aby deklaracje swe na dzień 1 (13) Maja 1862 roku przed godziną 12 z rana pod adresem Naczelnika Powiatu Sandomierskiego w następującej treści: że podejmuję się entreprizy reperacji kościoła i dzwonnicy w parafii Trójca w Pcie Sandomierskim leżącej podług wykazu kosztów za sumę rs. N. poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom, w warunkach do licytacji zamieszczonym. Na dotrzymanie kontraktu składam vadium w kwocie rs. 115 kop.— wyraźnie N. i na to kwit Kasy N. załączam.

Że stałe zamieszkanie mam w N. i wrazie nieutrzymania się na licytacji, żądam zwrotu przez pocztę kwitu, na złożone vadium na mój koszt lub zatrzymania takowego aż do mojego zgłoszenia się.

Pisałem w N. dnia N. miesiąca N. roku N z własnoręcznym z imienia i nazwiska podpisem nadesłali, oświadcza że później złożone przyjęte nie będą.

Radom d. 17 (29) Marca 1862 r.

za Gubernatora Cywilnego,

(2) Radca Gubernialny, Statkowski.

za Naczelnika Kancelarji, Galiński.

(N. D. 1874) *Rząd Gubernialny Augustowski.*

Podaje do wiadomości, że w d. 16 (28) Kwietnia r. b. o godzinie pierwszej z południa, odbywać się będzie na Sali posiedzeń tutejszego Rządu Gubernialnego, głośna na mniej licytacja, na dostawę druków na księgi ludności, a to pod następującemi głośnemi warunkami:

Licytacja rozpocznie się od ceny po 1 1/2 kopiejki za arkusz druku na papierze mocnym dużego formatu, jakiego wzór przy licytacji będzie okazanym, podejmujący się dostarczenia za najniższą cenę, utrzyma się przy dostawie, i z nim zaraz kontrakt zawarty zostanie.

Przystępujący do licytacji, powinien złożyć na rękojmią w świadectwie Kasowem rs. 250, którato kwota przez utrzymującego się, dopełnioną być ma przy zawieraniu Kontraktu do rs. 500, na pewność dotrzymania wszystkich warunków, a nadto przedstawić powinien Urzędowe świadectwo kwalifikacyjne proceder, stan majątkowy i opinję wyjaśniające; ilość dostarczyć się mających druków nie może być przy licytacji jeszcze oznaczoną, bo ta zależyć będzie od wiadomości szczegółowo zebrać się mianych.

Przedsiębierca swoim kosztem, przesyłać będzie druki Naczelnikom Powiatowym.

Dalsze warunki które przed rozpoczęciem licytacji odczytane zostaną, przyznane być mogą każdego dnia w biurze Rządu Gubernialnego.

Suwałki d. 23 Marca (4 Kwietnia) 1862 r.

p. o. Gubernatora Cywilnego,

Pułkownik Gwardji,

Faushave.

(N. D. 1977) *Magistrat Miasta Stołecznego Warszawy.*

W skutek rozporządzenia Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości iż w dniu 20 Kwietnia (2 Maja) r. b. o godzinie 12 w południe punktualnie odbędzie się licytacja in minus w sali posiedzeń Magistratu na urządzenie na wełnę w ciągu lat 6 od r. b. do włącznie 1867 do której tylko sami wykwalifikowani Majstrowie ciesielscy z dobrego wykonywania robót zaznani przypuszczeni będą pomienieni majstrowie ciesielscy mający zamiar ubiegania się o wykonania robót przy urządzeniu targowiska, mogą złożyć na ręce Prezydenta opieczętowane deklaracje napisane podług wzoru niżej zamieszczonego a w tych wyraźnie literami bez skrobania poprawek i przekreśleń, wymienić procent jaki od sumy do licytacji na rs. 545 kop 49 ustanowionej odstępują, do deklaracji dołączony być winien kwit kasy głównej ekonomicznej na złożone w tejże vadium w ilości rs. 100 i na koszta ogłoszenia rs. 10 które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą Ostrzega się wyraźnie że deklaracje nie podług wzoru pisane to jest przekreślone niewyrażające procentu literami za nieważne uznane zostaną, a takie do których vadium nie będzie złożone w kasie ekonomicznej i kwit do nich dołączony nie zostanie przyjęte nie będą

Bliższe warunki każdodziennie wyjąwszy święta przejrzane być mogą od godziny 9 z rana do 3 po południu w Wydziale Administracyjnym Magistratu miasta Stołecznego Warszawy.

Warszawa dnia 31 Marca (11 Kwietnia) 1862 r.

p. o. Prezydenta, Woyda.

(1) Naczelnik Kancelarji, Luceński.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia 31 Marca (11 Kwietnia) 1862 r. podaję niniejszą deklarację iż podejmuję się urządzania tak w roku bieżącym jakoteż w ciągu następnych lat sześciu to jest do roku 1867 targu Ś-to Jańskiego na wełnę przez wystawienie trzech szop do ważenia wełny i czterech pomostów bez przykrycia wraz z dziewięcioma należącemi do nich wystawkami i odstępuję od sumy rs. 545 kop. 49 do licytacji ustanowionej procent wypisać literami, poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym.

Kwit kasy głównej ekonomicznej na złożone w tejże vadium w ilości rs. 100 i na koszta ogłoszenia rs. 10 składam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia.. .1862 r.

(podpisać imie i nazwisko.)

(N. D. 1776) *Urząd Konsumcyjny Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości powszechnej, że w biurze tutejszem mieszczącem się w gmachu Rządowym przy ulicy Leszno pod Nr. 706 odbędzie się w dniu 18 (30 Kwietnia r. b., o godzinie 11ej z rana, publiczna licytacja in minus, przez dekleracje opieczętowane, na entreprysę dostaw nowych, i konserwację w użyciu będących, utensyliów narzędzi i sprzętów, dla szlachtuzów Skarbowych w Warszawie i Pradze, do bicia bydła i trzody potrzebnych, na rok bieżący i przyszły od sumy rs. 953 wyraźnie rubli srebrem dziewięćset pięćdziesiąt trzy, rocznie ustanowionej.

Do licytacji tej przypuszczeni będą wszyscy bez żadnego wyłączenia konkurenci.

Mający chęć podjęcia się tej posługi, winni złożyć deklaracje opieczętowane, na ręce Naczelnika Urzędu Konsumcyjnego, najdalej do godziny 11ej z rana w dniu do licytacji oznaczonym, czysto bez poprawek, skrobań, oraz przekreśleń napisane; i w nich wyraźnie literami wymienić sumę za jaką rocznie dostawę tę dokonywać obowiązują się.

Do dekleracji dołączone być winno zaświadczenie kasy Urzędu, Konsumcyjnego, lub innej Rządowej, na złożone vadium, rs. 160 wyraźnie rubli srebrem sto sześćdziesiąt.

Warunki licytacyjne, każdodzienie w Oddziale Ogólnym biura tutejszego są do przejrzeniu.

Deklaracje skrobane lub poprawiane, napisane nie podług dołączającego się wzoru, obejmujące jakiekolwiek zastrzeżenia i warunki, złożone po oznaczonym do licytacji terminie, lub niepoparte zaświadczeniem kasowem na złożone vadium, zanieważne uważane będą.

Wzór do deklaracji.

Wskutek ogłoszenia Urzędu Konsumcyjnego z dnia 15 (27) Marca r. b. Nr 2,310, podaję niniejszą deklerację, iż obowiązuję się podjąć na rok bieżący i przyszły dostawy nowych, i konserwacji w użyciu będących, utensyliów narzędzi i sprzętów dla szlachtuzów Skarbowych w Warszawie i Pradze do bicia bydła i trzody potrzebnych za sumę rs. (tu wymienić literami) rocznie, poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym, które mi są znane, i te w zupełności przyjmuję; przy tem załączam zaświadczenie kasy N., które wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę. lub o odesłanie go pocztą do N. na mój koszt upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N., dnia N., miesiąca N. 18 62 roku.

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko)

Warszawa d. 15 (27) Marca 1862 r.

Członek Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu

Naczelnik Urzędu, A. Karpiński.

Sekretarz Urzędu, Leśniewski.

(N. D. 1677) *Naczelnik Powiatu Gostyńskiego.*

Podaję do powszechnej wiadomości, iż w d. 24 Kwietnia (6 Maja) r. b o godzinie 11-tej przed południem odbywać się będzie w biurze mojem in minus licytacja przez deklaracje opieczętowane, napisane wedle wzoru niżej zamieszczonego, na entreprysę wystawienia nowej murowanej plebanii, oraz restauracji domu dla sług kościelnych w mieście Kutnie podług anszlagu zatwierdzonego na rs. 3511 kop 9 1/2.

Przystępujący do licytacji winien złożyć do deklaracji kwit którejkolwiek kassy Skarbowej na złożone vadium 1/10 część sumy anszlagowej wyrównywające to jest rs. 351 kop. 11.

Deklaracje przyjmowane będą tylko do godziny jedenastej przed południem, później składane za nieważne uznane zostaną. Warunki licytacyjne, anszlag kosztów, oraz rysunek w biurze mojem przejrzane być mogą.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia N. z dnia i Nr. N. podaję niniejszą deklarację, iż obowiązuję się wziąść entreprysę wystawienia nowej murowanej plebanii oraz restauracji domu dla sług kościelnych w mieście Kutnie za sume rubli srebrem (tu wypisać literami) poddając się zarazem wszelkim warunkom i zastrzeżeniom przepisanym. Dowód kasy N. za złożone vadium rs. 351 kop. 11 dołączam, które wrazie nieutrzymania się przy entreprizie sam odbiorę, lub o którego przysłanie na mój koszt do N. upraszam. Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N. dnia miesiąca i roku N.

(podpisać imie i nazwisko)

Kutno dnia 28 Lutego (12 Lutego) 1862 r.

J. Świecimski.

(N. D. 1678) *Naczelnik Powiatu Lipnowskiego.*

Podaję do powszechnej wiadomości, iż w dniu 16 (28) Kwietnia r. b. w drugim terminie w biurze moim odbywać się będzie przez sekretne deklaracje in minus licytacja na podjęcie się entrepryzy wystawienia domu Szkolnego drewnianego i pomieszczenie się Nauczyciela na Rumunkach wsi Rządowej Brzozówka Ekonomii Ciechocin, poczynając od sumy rs. 1600 kop. 57 zatwierdzonym przez Komisją Rządową W. R. i Oświecenia Publicznego anszlagiem objętej, oraz licytacja głośna in plus na sprzedaż materjałów i starego domu na rs. 22 kop. 83 oszacowanych; mający przeto chęć podjęcia się tej entrepryzy deklaracje swoje z kwitami kas Skarbowych lub Miejskich usprawiedliwiającemi złożenie vadium w sumie rs 160 winni składać w tymże dniu najdalej do godziny 4ej po południu zaś w celu zakupienia starych materjałów stawić się osobiście do licytacji. Deklaracje mają być pisane bez żadnych poprawek, i skrobania własnoręcznie podług załączającego się wzoru, jeżeliby zaś deklarant pisać nieumiał, w takim razie deklaracja jego winna być przez Urzędnika Administracyjnego lub Sądowego napisana i poświadczona. Inne warunki każdego czasu prócz dni świątecznych i galowych w biurze Powiatu przejrzane być mogą.

(2) Lipno dnia 12 (24) Marca 1862 r.

Radca Dworu, Kleczkowski.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Naczelnika Powiatu Lipnowskiego z dnia 12 (24) Marca r. b. Nr. 4903 składam niniejszą deklarację, iż entrepryzę wystawienia domu drewnianego na szkołę elementarną Ewangelicką i pomieszczenie dla Nauczyciela na Rumunkach wsi Rządowej Brzozówka Ekonomii Ciechocin, wedle anszlagu przez Komisją Rządową W. R. i Oświecenia Publicznego pod d. 26 (7) Grudnia 1861 r. Nr. 1086/3797 zatwierdzonego obowiązuję się wykonać za sumę rs kop. (tu wypisać sumę cyfrą i literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym. Kwit kasy N. na złożone w jej depozycie vadium w kwocie rs. 161 dołączam, które wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę lub o nadesłanie onego pocztą do N. na mój koszt upraszam. Stałe moje zamieszkanie jest w N pisałem dnia N. miesiąca Kwietnia 1862 r.

(tu podpisać wyraźnie imie i nazwisko)

Na kopercie opieczętowanej deklaracji domieścić należy. „Deklaracja w celu podjęcia się entrepryzy wystawienia domu na Szkołę Elementarną Ewangelicką na Rumunkach wsi Brzozówka w Ekonomii Ciechocin”

(N. D. 1850) *Naczelnik Powiatu Mławskiego.*

W skutek reskryptu Rządu Gubernialnego Płockiego daty 26 Lutego (10 Marca) r. bież. Nr. 8858/258 podaje, niniejszem do publicznej wiadomości, że w dniu 1 (13) Maja r. b. od godziny 10ej z rana do 12ej w południe w biurze mojem odbywać się będzie in minus licytacja przez opieczętowanie sekretnych deklaracji na entrepryzę reperacji Kościoła parafialnego we wsi Gralewie, budowę domu dla sług kościelnych tamże, oraz na budowę stodoły na tymże probostwie, poczynając od sumy na też roboty anszlagami przez Komisją Rządową Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w dniu 30 Stycznia (11 Lutego) r. b. Nr. 69/134 potwierdzonemi wyrachowanej rs. 4242 kop. 31 1/2 wynoszącej. Każdy więc mający chęć podjęcia się tej entrepryzy wyłączając Starozakonnych winien złożyć deklarację napisaną podług załączonego tu wzoru czysto, wyraźnie, bez żadnych skrobań, przekreśleń i poprawek, a to pod nieważnością onej, do deklaracji tej dołączony być winien kwit którejkolwiek z kas Skarbowych lub Banku Polskiego, na złożone vadium do tej entreprzy na rs 425 ustanowione, które nieutrzymającemu się na licytacji zaraz powróconym będzie, utrzymującego się zaś zatrzymanem zostanie do czasu ukończenia robót i zatwierdzenia protokółu rewizyjno-odbiorczego. Deklaracje opieczętowane składane być mają na ręce samego Naczelnika Powiatu, lub jego prawnego Zastępcy i tylko do godziny 12ej w południe przyjmowane będą. Roboty o których wyżej mowa mają być wykonane w zastosowaniu się do potwierdzonych anszlagów i z materjałów trwałych i zdrowych. Warunki do tej entreprizy każdego dnia oprócz świąt w biurze mojem przejrzane być wogą.

Mława dnia 16 (28) Marca 1862 r.

(2) Jakowski.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Naczelnika Powiatu Mławskiego z dnia 16 (28) Marca r. b. Nr. 3625 składam niniejszą deklarację, iż podejmuję się entreprizy restauracji Kościoła parafialnego we wsi Gralewie, pobudowania stodoły na tymże probostwie za sumę rs. (sumę wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym. Kwit kasy N. na złożone vadium w ilości rs. 425 dołączam, które w razie nieutrzymania się przy entreprizie sam odbiorę, lub o nadesłanie takowego na mój koszt do N. upraszam.

Zamieszkanie moje jest w N. pisałem w N. dnia Mca i roku N.

(podpisać imie i Nazwisko).

(N. D. 1849) *Naczelnik Powiatu Kalwaryjskiego.*

Podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 17 (29) Kwietnia r. b. i następnych, w mieście Kalwarji odbywać będzie Sekwestrator Krasowski sprzedaż 100 korcy grochu i 75 korcy pszenicy, oraz innych obiektów: mianowicie, inwentarze, meble, bryczki i t. p. sprzęty na rzecz zaległości Skarbowi przypadających za gotowe zaraz uiścić się mające pieniądze.

Kalwarja d. 17 (29) Marca 1862 r.

(2) Boguski.

(N. D. 1918) *Вержболовская Таможня.*

Объявляетъ къ всеобщему свѣдѣнію, что 16 (28) наступающаго Апрѣля мѣсяца въ присутствіи ея будутъ производиться торги, а чрезъ три дня переторжка, на постройку бани съ прачешней и на устройство каменной мостовой и тротуаровъ, около вновь возведенныхъ таможенныхъ даній при Вержболовской станціи желѣзной дороги, за исчисленную по смѣтамъ сумму 3246 руб. 96 коп. сер.

Желающіе принять на себя означенныя постройки, обязаны явиться въ Таможню на вышеозначенное время. Кондиціи и смѣты можно видѣть ежедневно въ Канцеляріи Таможни.

Дер. Кубарты 23 Марта (4 Апрѣля) 1862 г.

(3) Управляющій, Твердянскій.

(N. D. 1819) *Начальникъ Западнаго Крѣпостнаго Артиллерійскаго Округа.*

Артилерійскій Департаментъ Военнаго Министерства приглашаетъ желающихъ принять на себя поставку свинца въ нынешнемъ году, а) въ С. Петербургскій Арсеналъ 70 пуд., б) въ Одессу 50 пуд. (съ доставкою, въ Бендеры 5 пуд. въ Кіевъ 15, а въ Херсонъ 30 пуд. и в) въ Новогеоргіевскую Крѣпостную Артилерію 30 пуд.

Торги на сію поставку 16 и 19 будущаго Апрѣля назначаются въ общемъ присутствіи Артилерійскаго Департамента.

Желающіе торговатся должны благовременно подать въ Департаментъ узаконенныя прошенія, съ надлежащими залогами и видами о ихъ званіи, и явится къ торгу и переторжкѣ въ означенные дни, отъ 10 не позже 12 часовъ утра.

Не желающіе участвовать на изустныхъ торгахъ, могутъ присылать въ запечатанныхъ пакетахъ письменныя объявленія на точномъ основаніи 1912 ст. 10 т. св. гражданскихъ законовъ изданія 1857 года наблюдая при томъ чтобы сіи пакеты поступили въ Департаментъ не позже 10 часовъ утра въ день, назначенный для переторжки и чтобы самыя объявленія писаны были согласно формѣ, приложенной къ 1909 ст. тогоже тома св. законовъ съ объясненіемъ, что подрядъ соглашается принять безъ отступленія отъ утвержденныхъ для торговъ условій, которыя будутъ представлены въ Департаментъ, какъ предъ торгами, такъ и по наступленіи оныхъ.

При чемъ предъявляется:

1. Въ обезпеченіи подряда долженъ быть представленъ узаконенный залогъ, равняющійся на 20 0/0 процентовъ или на 1/5 часть полной подрядной суммы.

По мѣрѣ выполненія подряда возвращаемы будутъ и освободившіеся залоги.

2. По заключеніи контракта можетъ быть выдано подрядчику, по желанію его, въ задатокъ назначенная условіями часть суммы противу полнаго подряда, подъ особый законный залогъ рубль за рубль.

3. За просрочку подрядчикъ подвергается взысканію не устойки по расчету въ условіяхъ опредѣленному.

4. Послѣ окончательной переторжки ни какой уступки принято не будетъ.

(3) Кр. Новогеоргіевскъ 25 Марта 1862 г.

(N. D. 1976) *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernii Płockiej.*

Wiadomo czyni, iż na żądanie Rozalii z Kołakowskich Kalinowskiej Dominika Kalinowskiego żony, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącej, czyli obojga małżonków Kalinowskich współwłaścicieli dóbr Łęki w Okręgu Przasnyskim położonych, tamże zamieszkałych, przez Juliana Mejera Patrona przy Trybunale Płockim w Płocku zamieszkałego, działających, przeciw Zuzannie Walerji czyli Walentynie 2-imion z Pajewskich Dzierzęckiej po Mikołaju Dzierzęckim pozostałej wdowie, z własnych funduszów utrzymującej się, w wsi Łęki Okręgu Przasnyskim zamieszkałej, jako matce i głównej opiekunce nieletniego Franciszka Dzierzęckiego, tudzież przeciw Stanisławowi Dzierzęckiemu częściowemu właścicielowi we wsi Truszkach Okręgu Przasnyskim zamieszkałemu, jako przydanemu opiekunowi, z mocy wyroku Trybunału Cywilnego Gubernii Płockiej w dniu 27 Października (8 Listopada) 1860 r. zapadłego, odbędzie się na jawnej audjencji tegoż Trybunału w pałacu Biskupim w mieście Płocku, przed delegowanym Asesorem Borgonim, przez publiczną licytację sprzedaż w drodze działów dóbr Łęki lit. B i 1/3 części dóbr Łęki lit. A. w Okręgu Przasnyskim Gubernii Płockiej gminie Pajewo Króle parafii Pałuki położonych, rozległość których wynosi: w gruntach ornych pszennych klasy II. morg. 180, żytnich dobrych klasy II. morg. 50 pręt. 184, w żytnich średnich kl. III pr. 157, w łąkach raz na rok koszonych kl. I. II. i III. mórg 26 pr. 295, w ogrodach morg. 3 pręt. 143, w powierzchni wód pręt. 281, w granicach, drogach i wygonach mórg 6 pręt. 105, w miejscach pod zabudowaniami pręt. 75, czyli razem morg. 269 prętów 40. Budowle są następujące: dom mieszkalny, stodoła nowa, stodoła stara, spichrz, obora czyli chlew, jedna chalupa czworaki, dwie chałup dwojaki, stodoła, wszystko z drzewa pod słomą. Podatków skarbowych opłaca się rocznie rs. 62 kop. 3. Części powyższe lit. B. i 1/3 część lit. A. są z sobą połączone i omiedzowane; prócz nich zaś na wsi Łęki znajduje się jeszcze odzielna część, do innego zupełnie właściciela należąca. Podług taksy przez biegłych sądownie wyznaczonych, w dniach 14 (26) Sierpnia i następnych 1861 r. sporządzonej i wyrokiem Trybunału Płockiego, na dniu 9 (21) Stycznia 1862 r. wydanym, potwierdzonej, wartość wynosi rs. 8276 kop. 80. Dalsze szczegóły obejmuje taż taksa i pomiar. Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, za zasadę do sprzedaży ułożonych, odbyła się dnia 14 (26) Lutego 1862 r., termin zaś do drugiej publikacji, a zarazem przygotowawczego przysądzenia na dzień 29 Marca (10 Kwietnia) 1862 r. godzinę trzecią z po ludnia wyznaczono, w którym licytacja rozpocznie się od sumy rs. 8276 kop. 80, jako wartość przez biegłych wynalezionej. Taksa, pomiar i warunki sprzedaży, przejrzane być mogą w każdym czasie w Kancelarji Pisarza Wydziału II., tudzież w Kancelarji Mejera Patrona w Płocku sprzedaż popierającego.

Płock d. 14 (26) Lutego 1862 r.

Ludwik Rylski.

Po odbyciu w dniu dzisiejszym drugiej publikacji warunków licytacyjnych, a zarazem przygotowawczego przysądzenia dóbr Łęki lit. B. i 1/3 część lit. A. w Okręgu Przasnyskim położonych, termin do trzeciego ogłoszenia warunków licytacyjnych, a zarazem ostatecznego tychże dóbr przysądzenia na dzień 18 (30) Kwietnia 1862 r. godzinę 4 po południu wyznaczonym został, w którym licytacja rozpoczynać się będzie od sumy rs. 8276 kop. 80, jako taksy przez biegłych wynalezionej.

Ludwik Rylski.

(N. D. 1992) Wyrokiem Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie w d. 13 (15) Kwietnia 1861 r między Małgorzatą Jabłczyńską wdową po Antonim Jabłczyńskim obywatelu pozostałą w imieniu własnem oraz jako matką i główną opiekunką nieletnich Teofili, Emilii i Walerji córek Jabłczyńskich, Lucyną Jabłczyńską Panną pełnoletnią wszystkimi w Warszawie pod Nr. 1566*a* zamieszkałymi oraz Apolonją z Jabłczyńskich Brydacką Atanazego Brydackiego urzędnika żoną czyli obojgiem małżonkami Brydackiemi w Warszawie pod Nr. 1425, zamieszkałymi powodami przez Teodora Łąckiego Patrona stawającymi z jednej, A:

Janem Jabłczyńskim obywatelem na Czystem pod Warszawą zamieszkałym jako przydanym opiekunem nieletnich Teofili, Emilii i Walerji córek rodzeństwa Jabłczyńskich niestawającym z drugiej strony zaocznie zapadłym nakazanym został dział majątku ruchomego i nieruchomego po Antonim Jabłczyńskim pozostałego, sprzedaż Nieruchomości Nr. 1566 *a* w Warszawie położonej postanowiona, opinja o niepodzielności i oszacowanie takowej nakazane, biegli mianowani a wrazie niemożności podziału sprzedaż przez publiczną licytacją powyższej nieruchomości rozporządzona do kierowania czynnościami działowemi Asesor Trybunału Józef Brzeziński został delegowany, wskutek tego mianowani biegli po wykonaniu przysięgi zeszli na grunt rzeczonej nieruchomości i udzielili opinją iż takowa dogodnie w naturze podzielić się nie da, a następnie dopełnili oszacowania i wartość jej na rs. 23,928 kop. 53 ustanowili. Następnie Trybunał tutejszy wyrokiem d. 17 (29) Października 1861 r. między Lucyną Jabłczyńską Panną doletnią w Warszawie pod Nr. 1566 *a* zamieszkałą oraz Apolonią z Jabłczyńskich Brydacką Atanazego Brydackiego urzędnika żoną czyli obojgiem małżonkami Brydackiemi w Warszawie pod Nr. 1525 zamieszkałymi z jednej a Małgorzatą z Górskich Jabłczyńską wdową w imieniu własnem oraz jako matką i główną opiekunką nieletnich Teofili Emili Walerji córek rodzeństwa Jabłczyńskich w Warszawie pod Nr. 1566 *a* i Janem Jabłczyńskim obywatelem na Czystem pod Warszawą zamieszkałymi jako przydanym opiekunem powyższych nieletnich niestawającymi z drugiej strony zaocznie zapadłym powyższą taksę i opiniją przez biegłych sporządzone zatwierdził i następnym wyrokiem d. 30 Listopada (12 Grudnia) 1861 r. strony celem odbycia sprzedaży nieruchomości wzmiankowanej przed delegowanego Asesora Józefa Brzezińskiego odesłał.

Nieruchomość Nr. 1566 *a* w Warszawie położona składa się jak następuje: z domu frontowego o parterze i pierwszym piętrze, trephaus w ogrodzie postawionego, komórek, szopy z prawej strony w ogrodzie, altany z drzewa studni szopy z desek, ogrodzeń sztahetowych, drzew owocowych i krzewów w ogrodzie gruntu wraz z brukiem jest łokci kwadr. 4636 1/2 któren jest emfiteutyczny i z którego sie opłaca rocznie czynszu do klasztoru XX. Paulinów w Warszawie rs. 5 kop. 30.

O bliższych szczegółach pod każdym względem powziąść można wiadomość u popierającego sprzedaż Teodora Łąckiego Patrona Trybunału w Warszawie pod N. 1775 przy ulicy Ś-to Jerskiej zamieszkałego oraz w Kancelarji Pisarza Trybunału Wydziału 2 w Warszawie pod N. 549 przy ulicy Długiej istniejącej.

Po złożeniu warunków licytacyjnych pierwsza publikacja takowych odbyła się w dniu 2 (14) Stycznia 1862 r. o godzinie 9 3/4 rano, i termin do drugiej publikacj a zarazem przygotowawczego przysądzenia wspomnionej nieruchomości wyznaczony został na dzień 16 (28) Lutego 1862 r. godzinę 9 1/2 rano, po odbyciu którego termin do ostatecznej sprzedaży nieruchomości wzmiankowanej wyznaczony został na dzień 19 (31) Marca 1862 r. godzinę 5 po południu który z powodu braku licytantów termin spełzł bezskutecz nie zatem Trybunał Cywilny tutejszy wyrokiem zaocznym daty 23 Marca (4 Kwietnia) 1862 r. zapadłym taxę nieruchomości M. 1566a w Warszawie o 1/4 część zniżył i sprzedaż jej od sumy rs 17946 kop. 39 1/2 nakazał. Następnie delegowany Asesor Józef Brzeziński rezolucją daty 31 Marca (12 Kwietnia) 1862 r., termin do ostatecznej sprzedaży wspomnionej nieruchomości wyznaczył na dzień 20 Kwietnia (2 Maja) 1862 r. godzinę 5 po południu który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie w Wydziale 2 pod N. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 17,946 k, 39 1/2 jako szacunku zniżonego.

Teodor Łącki, Adwokat.

(N. D. 1963) Podpisany Patron Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej, w Warszawie pod Nr. 485 zamieszkały, zawiadamia: iż w sprawie między Teofilem Brzozowskim, Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Gubernii Warszawskiej Pełnomocnikiem Sądowym do zastąpienia nieobecnego Jana-Michała Boek i Kuratorem spadku po tymże nieobecnym przez Trybunał wyznaczonym w Warszawie pod Nr. 2236*a* zamieszkałym przez podpisanego Patrona działającym jako powodem, z jednej, a SSami Zelmana Fiszla Machönbum jako to: 1. Małką Ruchlą po Zelmanie Fiszlu Machönbaum pozostałą wdową; 2. Abrahamem Machönbaum; 3. Lewkiem Machönbaum pod Nr. 1244 lit *b*; 4. Majerem Machönbaum pod Nr. 975; 5. Aronem Wolfem Machönbaum pod Nr. 954 w Warszawie; 6. Lają i Herszem Małżonkami Rejcher w mieście Częstochowie; i 7. Ewą v. Ryfką i Boruchem małżonkami Sztückgold w Warszawie pod Nr. 1772 zamieszkałymi, wszystkiemi jako współwłaścicielami nieruchomości Nr. 1430 w Warszawie położonej, przez Józefa Kleczkowskiego Adwokata działającymi jako pozwanemi z drugiej strony, zapadł w d. 5 (17) Listopada 1859 r. w Trybunale Cywilnym Gubernii Warszawskiej w Warszawie wyrok dział nieruchomości Nr. 1430 w Warszawie położonej, stosownie do tego stanu w jakim znajdowała się w d. 9 (21) Września 1841 r. to jest w dniu spisania kontraktu między Zelmanem Fiszlem Machönbaum a Janem Pomińskim nakazujący, do dania opinii czyli nieruchomość takowa dogodnie w naturze podzieloną być może lub nie, także w razie niemożności podziału w naturze, do jej oszacowania biegłych wosobach: Henryka Muklanowicza, Jana Bogdańskiego i Roberta Bruszewskiego mianujący, w razie niemożności dogodnego podziału w naturze, sprzedaż nieruchomości rzeczonej przez publiczną licytację rozporządzający: i do odebrania przysięgi od biegłych, kierowania czynnościami działowemi, Sędziego Trybunału Lucjana Srzedzińkiego delegujący. Wyznaczeni biegli po wykonaniu do protokółu Sędziego Delegowanego z d. 30 Czerwca (12 Lipca) 1860 r. przysiędze, w dniu 19 Czerwca (1 Lipca) 1861 r. oszacowanie wzmiankowanej nieruchomości wraz z opinją o niepodzielności takowej dopełnili, i czynność ta biegłych wyrokiem tegoż Trybunału w d. 26 Września (8 Października) 1861 r. zapadłym została zatwierdzoną.

Nieruchomość sprzedawana należy do nieobecnego Jana Michała Boek i Sukcesorów Zelmana Fiszla Machönbaum w komparycji wymienionych, jest położona w Warszawie pod Nr. 1430, przy ulicy Zielnej i składa się z następujących realności:

1. Oficyny masiw murowanej karpiówką krytej wraz z dwoma skrzydłami.
2. Wystawy drewnianej gontami krytej.
3. Stajni drewnianej deskami krytej.
4. Komórek drewnianych gontami krytych.
5. Komórek drugich także drewnianych i gontem krytych.
6. Kloaki drewnianej.
7. Komórek drewnianych deskami krytych.
8. Komórek drewnianych drugich także deskami krytych.
9. Parkanu od ulicy Zielnej.
10. Placu do tej nieruchomości należącego 2175 łokci kw. obejmującego.

Bliższe szczegóły obejmują taksa, oraz zbiór objasnień i warunków sprzedaży, ktore przejrzeć można u podpisanego Patrona sprzedaż popierającego i w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie Wydziału III. pod Nr. 549 egzystującej.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży rzeczonej nieruchomości w d. 1 (13) Grudnia 1861 r. a druga publikacja i zarazem przygotowawcze przysądzenie w d. 18 (30) Stycznia 1862 r. odbyte zostały przed Delegowanym przez wyrok Trybunału z d. 23 Listopada (5 Grudnia) 1861 r. w miejsce Srzedzińskiego Sędziego, W. Józefem Brzezińskim Asesorem, przed którym trzecia publikacja, a zarazem ostateczne przysądzenie odbędzie się w d. 19 Kwietnia (1 Maja) 1862 r. o godzinie 4 1/2 z południa lub za przywołaniem tejże publikacji i ostatecznego przysądzenia przed tymże Delegowanym W. Józefem Brzezińskim w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie pod Nr. 549.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 3363 kopiejek 70 jako szacunku taksą biegłych ustanowionego.

Alfred Jende.

## ZAPOZWY EDYKTALNE.

(N. D. 1954)

Edictalcitation Folgende Personen:

a) Der Fleischer Friedrich Wilhelm Richel, geboren zu Pitschen den 19 Januar 1811, welcher seit dem Jahre 1834, nach Polen ausgewandert und seitdem verschollen ist;

b) Der Privatschreiber Friedrich Kortz, geboren zu Pitschen den 14 Juli 1810 welcher ohngefähr im Jahre 1848, die Stadt Pitschen verassen und seit jener Zeit keine Nachricht von sich gegeben hat.

So wie die von demselben etwa zurück gelassenen unbekannten Erben un Erbe nehmer werden hierdurnch aufgefordert, sich bei dem unterzeichneten Gerichte und zwar spätöstens in dem am 7 Januar 1863, Vormittags 10 Uhr anberaumten Termine schriftlich oder persönlich zu melden, widrigenfalls die Genannten Verschollenen werden für todt erklärt und deren Nachlass den sich legitimirenden Erben wird ausgeantwortet werden.

Pitschen den 11 Maerz 1862.

Königliche KreisGerichtsKommission.

Zapozew edyktalny następujących osób:

a) Rzeźnik Fryderyk Wilhelm Richel, urodzony w Pitschen dnia 19 Stycznia 1811 r., który od roku 1834 wyszedł do Polski i od tego czasu niewiadomy z pobytu.

b) Prywatny pisarz Fryderyk Kortz, urodzony w Pitschen d. 14 Lipca 1810, który około roku 1848 opuścił miasto Pitschen i od tego czasu żadnej o sobie nie dał wiadomości, oraz po nich pozostali, a niewiadomi sukcesorowie i spadkobiercy, wzywają się niniejszem, aby najpóźniej w dniu 7 Stycznia 1863 roku, o godzinie 10 z rana, jako terminie wyznaczonym, zgłosili się, czy to osobiście, czy piśmiennie do niżej wymienionego Sądu, w razie bowiem przeciwnym, wyżej wymienieni z pobytu niewiadomi, [illegible] spadek ich [illegible] nym spadkobiercom [illegible].

Pitschen dnia 11 Marca 1862 r.

Komisja Królewska Sądu Powiatowego.

## DONIESIENIA PRYWATNE.



w Drukarni J. Jaworskiego. — Za pozwoleniem Cenzury.